Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 460 — Vineri 28 februarie 1958 — 4 pagini 25 bani

VOTĂM

pentru continua înflorire a patriei

Cu toții la vot! Să ne dăm cu încredere votul candidaților Frontului Democrației Populare! Aceste gînduri stăpînesc acum inimile tuturor oamenilor cinstiți din patria noastră care se pregătesc cu însuflețire să se prezinte în fața urnelor pentru a-și alege reprezentanții în sfaturile populare.

Alegerile de la 2 martie constituie o sărbătoare a întregului nostru popor. Dîndu-și votul candidaților Frontului Democrației Populare, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării își exprimă mîndria patriotică pentru marile cuceriri revoluționare dobîndite în anii puterii populare, pentru uriașele realizări înfăptuite sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Cu prilejul alegerilor, masele populare vor dovedi, o dată mai mult, atașamentul lor pentru regimul de democrație populară, pentru politica partidului și guvernului de construire a socialismului și apărare a păcii.

Marea sărbătoare a alegerilor constituie o strălucită expresie a profundului democratism al regimului nostru democrat-popular, o dovadă a incontestabilei superiorități a democrației noastre socialiste.

Poporul nostru a cunoscut prin propria sa experiență adevăratul caracter al democrației burgheze. Înăbușirea prin forța armelor a luptei oamenilor muncii pentru pîine, pentru pămînt, pentru libertate, împiedicarea maselor populare de a participa la viața statului, asigurarea celor mai bune condiții de exploatare pentru clasele avute — iată cum cunoștea poporul nostru mult trîmbițata „democrație pentru toți".

În opoziție cu această „democrație" strîmtă, ciuntită, falsă, ipocrită care, așa cum arăta Lenin, reprezintă „un rai pentru cei bogați, o capcană și o mîrșăvie pentru cei exploatați și săraci", democrația noastră socialistă reprezintă un nou tip de democrație. Ea este o democrație reală pentru cei ce muncesc și o dictatură împotriva claselor exploatatoare. Statul socialist — arată Lenin — este „în chip nou democratic (pentru proletari și neavuți în genere) și în chip nou dictatorial (împotriva burgheziei)".

Statul nostru socialist este puternic prin legăturile sale indestructibile cu poporul. Democrația socialistă unește într-un singur tot puterea exercitată prin intermediul reprezentanților aleși ai poporului cu participarea nemijlocită a maselor largi la rezolvarea problemelor obștești. O uriașă însemnătate au sfaturile populare, care sînt atît organe ale puterii de stat, cît și organizații de masă care cuprind întreaga populație muncitoare.

Pentru alegerile de la 2 martie, cetățenii patriei noastre au propus din mijlocul lor drept candidați ai F.D.P. pe cei mai buni gospodari, oameni cinstiți și cu inițiativă, fruntași în muncă, membri și nemembri de partid, oameni hotărîți să lupte pentru traducerea în viață a politicii partidului și guvernului. Au fost propuși muncitori și ingineri, țărani colectiviști, întovărășiți și cu gospodărie individuală, cadre didactice, oameni de știință, activiști de partid și ai organizațiilor obștești, funcționari, gospodine, mici meseriași. Adunările pentru propunerea candidaților, ca și numeroasele întîlniri ale acestora cu alegătorii sînt o puternică mărturie a largii participări a maselor de milioane la rezolvarea problemelor obștești.

Prezentîndu-ne la alegerile din 2 martie și votînd pentru candidații F.D.P. votăm pentru continua înflorire a patriei, pentru con-

(Continuare în pag. 2)

ACTIVIȘTI PE TĂRÎM OBȘTESC

Întîmpinînd alegerile de deputați în sfaturile populare, învățătorii și profesorii din raionul Gura Jiului și-au intensificat munca didactică și obștească. O activitate deosebit de rodnică desfășoară învățătorii și profesorii propuși drept candidați.

...Printre cetățenii din circumscripția electorală regională nr. 66 din comuna Ostroveni, adunați nu de mult la căminul cultural din comună, se aflau și cadrele didactice. Discutînd cu candidata F.D.P., tînăra tractoristă Maria Zidaru, cetățenii au făcut multe propuneri juste. De pildă, învățătorul Florian Crișu, directorul școlii din Ostroveni, a propus, împreună cu alți cetățeni, să se amenajeze un drum care să lege satul de cîmpul de muncă de la punctul „Boculuș". La îndemnul lui Florian Crișu și al celorlalți învățători, a doua zi a și început lucrul.

...În satul Zăval din comuna Gighera începuse să se ridice, prin autoimpunere, un local pentru căminul cultural. Lucrarea nu fusese însă terminată. Învățătorul Gh. Zamfir, candidat al F.D.P. pentru alegerile de la 2 martie, i-a mobilizat pe țăranii muncitori din Zăval să treacă din nou la treabă pentru terminarea localului. În curînd în satul Zăval va fi un nou locaș de cultură.

★

Pedagogii din comuna Buda, raionul Zeletin, se află și în aceste zile din preajma alegerilor alături de țăranii muncitori.

...În seara aceasta de februarie, la casa alegătorului din comună are loc o discuție însuflețită. Țăranii muncitori întovărășiți și cu gospodării individuale ascultă cele spuse de învățători despre felul cum muncesc colectiviștii din Țibucani și despre roadele muncii lor. Îndemnul învățătorilor este urmat: 12 familii de țărani cu gospodărie mijlocie anunță că vor face cereri pentru a fi primiți în întovărășirile agricole, 13 țărani întovărășiți spun că au hotărît să amenajeze o grădină de zarzavat și să cultive 3 ha cu plante tehnice.

...După ce își termină pregătirile pentru lecțiile de a doua zi, tînărul învățător Gheorghiță Boghiu vizitează pe cîte unii din alegătorii din circumscripția electorală. Gospodarii ies la porți și îl așteaptă.

— Apoi vezi mata, tușică Marie — spune învățătorul — ce scoteam înainte de pe fișiile noastre de pămînt? O nimica toată... Nu ajungea să hrănim copiii nici jumătate de an. Dar azi? Bucățile unite în tarlale întinse aduc recolte bogate. Belșugul a intrat în casele satului.

— Ai dreptate — răspunde tușa Maria. Mă tot gîndeam, stam la îndoială... dar să știi că mîine fac cerere să fiu primită în întovărășire...

...În case, luminile s-au stins. Satul a adormit. Numai la căminul cultural activitatea nu a încetat încă. Profesoara Coca Popa dă tinerilor artiști amatori, pe îndelete și amănunțit, îndrumări cum să interpreteze cît mai bine personajele din piesa „Se alege primarul".

(Din corespondențele tovarășilor ION CALIN — Craiova și CONSTANTIN PREDESCU — Colonești, Bacău).

De curînd a fost dată în folosință noua grădiniță de copii de pe lîngă Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași. Clădirea are 23 camere — dormitoare, sufragerii, săli de joc, clase și o sală specială pentru colțul naturii vii, unde a fost luată această fotografie.

Înaintea PRIMULUI VOT

În biroul tovarășei Elisabeta Brügger, directoarea școlii medii nr. 4 din Iași, un mănunchi de fete cu priviri curioase ascultă atente. Toate sînt în clasa a X-a. În anii petrecuți în școală tovarășa Brügger a fost pentru ele nu numai o bună profesoară, ci și o bună prietenă, o căutată și ascultată sfătuitoare. Aceasta explică de altfel și atenția cu care îi urmăresc acum șirul vorbelor.

Se află în cancelarie și tovarășa Elena Bădrăjan, directoare adjunctă, candidată a F.D.P. în actualele alegeri de deputați în sfaturile populare. Tovarășa Bădrăjan e mișcată: își amintește că, abia acum cîțiva ani, trăia și ea emoțiile de care sînt stăpînite acum aceste fete care se pregătesc să participe pentru prima dată, cu drepturi cetățenești depline, la alegerile de deputați în sfaturile populare.

Vorbele directoarei răscolesc vremi de mult trecute, făcînd să se perinde prin fața fetelor tabloul dureros al înjosirii femeii de către societatea burgheză, al îndepărtării ei de la viața politică a țării. Drepturi pentru femei? Da — femeile aveau dreptul de a fi exploatate de multe ori chiar mai cumplit decît bărbații.

Privirea caldă a tovarășei Brügger se oprește cu dragoste asupra fetelor.

— Voi sînteți fericite — le spune ea. Sînteți fericite pentru că astăzi, în statul nostru democrat-popular, cuvîntul vostru are greutate, părerile voastre sînt solicitate, sînt ascultate. Și cea mai bună mărturie este dreptul pe care îl aveți de a vota, de a alege și a fi alese.

Raia Suciu, ca și celelalte colege ale ei, trăia o emoție firească. Avuseseră multe discuții cu directoarea lor, de la lucruri mărunte pînă la probleme generale ale vieții noastre politice și sociale. De data aceasta însă era parcă altfel. Femeia din fața lor le-a vorbit despre viața grea a femeilor generației ei. A fost ca o fereastră deschisă spre niște vremuri necunoscute de ele.

— Vedeți voi, fetelor — continuă directoarea — pentru voi pare să fie firesc! „Am împlinit 18 ani, sînt majoră și am deci dreptul să votez". Dar aceasta înseamnă mult, extrem de mult. Dreptul acesta înseamnă încredere, încrederea partidului, încrederea poporului în capacitatea voastră de a gîndi matur, în posibilitatea voastră de a judeca lucrurile. Pentru a merita această încredere v-au pregătit și școala și organizația U.T.M.

Cine sînt candidații F.D.P., ce rol au ei, fetele au aflat și mai amănunțit de la tovarășa Elena Bădrăjan. Ea le-a vorbit și despre tov. Cracea, maistru sudor la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie"-Iași, candidat al F.D.P. în circumscripția lor electorală, despre hărnicia și pasiunea în muncă a acestui destoinic muncitor.

— Reprezentanți ai oamenilor muncii de la orașe și sate, oameni pricepuți, capabili, buni gospodari, oameni care iubesc cu pasiune patria noastră și se află printre luptătorii de frunte pentru înflorirea ei — aceștia sînt candidații F.D.P. — le-a spus profesoara elevelor ei.

Acestor oameni s-au angajat elevele școlii medii nr. 4-Iași să le dea primul lor vot.

I. P.

Candidații noștri

NICOLAE NEMȚEANU, directorul școlii de 7 ani de băieți nr. 1 din București, lucrează de 36 de ani în învățămînt. El este iubit de elevi, prețuit de colegi și respectat de cetățenii cartierului, care l-au propus candidat în alegerile pentru sfaturile populare.

Prin grija sfaturilor populare

Pregătindu-se să se prezinte în fața urnelor de vot pentru a-și alege reprezentanții lor în organele locale ale puterii de stat, oamenii muncii din învățămînt trec cu mîndrie în revistă realizările sfaturilor populare pe tărîmul școlii.

...În regiunea BUCUREȘTI se acordă o atenție și o grijă deosebită învățămîntului. Numărul școlilor din regiune a sporit la peste 1.500. S-a mărit, de asemenea, numărul burselor. Numai în anul 1957 sfaturile populare au cheltuit pentru utilarea școlilor aproape 4.000.000 lei. Numărul cadrelor didactice a ajuns la aproape 8.000.

...În ultimii ani, în regiunea GALAȚI s-au construit, din fond centralizat și prin autoimpunere, 88 de școli. În prezent, în rețeaua învățămîntului de toate gradele din regiune învață peste 145.000 de elevi. Analfabetismul, această rușinoasă moștenire rămasă de la regimul burghezo-moșieresc, a dispărut aproape în întregime.

...Numeroase sînt realizările sfaturilor populare în regiunea TIMIȘOARA. Dacă în 1944 în regiune erau doar 899 de școli primare și 11 licee, azi funcționează aici 737 de școli de 4 ani cu 70.000 de elevi, 284 de școli de 7 ani cu peste 26.000 de elevi și peste 40 de școli medii cu aproape 9.000 de elevi.

...Ca și în celelalte regiuni ale patriei, și în regiunea STALIN învățămîntul s-a extins considerabil. Numărul unităților școlare de toate gradele a crescut de la 914 la 1.359. În regiune funcționează 251 de școli cu limba de predare germană și 184 de școli cu limba de predare maghiară. Prin grija sfaturilor populare au fost înființate 98 de internate școlare, în care aproape 5.000 elevi, fii de muncitori și țărani muncitori, se bucură de o bună îngrijire. Un număr însemnat de elevi primesc burse din partea statului.

La 2 martie, votînd pentru candidații Frontului Democrației Populare, cetățenii patriei noastre vor vota pentru consolidarea și dezvoltarea marilor noastre cuceriri, printre care la loc de frunte se află învățămîntul public.

Directorul Casei pionierilor

Cum urci pitoreasca stradă clujeană Emil Racoviță, după vreo zece case frumoase, înconjurate de arbori înalți, ajungi la Casa pionierilor. O clădire înaltă, cu aspect plăcut, frecventată de peste 1700 de pionieri și elevi — fii ai oamenilor muncii romîni și maghiari.

Într-una din încăperi, pionierii Nagy, Jido și o fetiță înaltă, cu bucle blonde lucrează la instalarea unei stații de radiorecepție și de radioemisie pentru amatori. Lucrarea e importantă și nu tocmai ușoară, dar pionierii o scot la capăt ajutați de directorul casei lor, tov. Aurel Bulzan, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală orășenească nr. 141.

— Membrii cercului nostru de radio — ne explică tov. Bulzan — au trecut cu succes examenul pentru radioamatori, obținînd autorizația pentru instalarea stației de față. Zece dintre pionieri au mai dobîndit, fiecare, o autorizație individuală pentru radioamatori. Așa că, vedeți, nu stăm degeaba...

Directorul Casei pionierilor din Cluj nu se ocupă însă numai de radiofonişti, ci îndrumă și sprijină îndeaproape activitatea tuturor celor 27 cercuri constituite aici. Și rezultatele nu întîrzie să se arate. Membrii cercurilor de mîini îndemînatice, de croitorie și desen au executat lucrări frumoase care s-au bucurat de succes la expozițiile internaționale de la Geneva și Phenian. În cercul de științe naturale se desfășoară cercetări foarte interesante. Tinerii naturaliști au reușit, printre altele, să altoiască roșii pe cartofi. Nu se lasă mai prejos nici membrii cercului de chimie, care produc — prin mijloace proprii — cerneluri, praf de dinți, cremă de ghete etc. Prin grija cercului de literatură apare revista „Mlădițe tinere", unde se publică versuri, scurte schițe și alte producții ale pionierilor.

Tov. Bulzan are multă experiență în munca pedagogică. A fost decorat de două ori cu „Medalia muncii" și distins cu titlul de „învățător fruntaș".

De trei ani, de cînd îndeplinește funcția de director al Casei pionierilor din Cluj, Aurel Bulzan a îndreptat eforturile colectivului de pedagogi al casei spre îmbunătățirea conținutului muncii în cercurile pionierești, urmărind îndeosebi întărirea muncii de educare patriotică a pionierilor. Preocupările intense în această direcție și rezultatele obținute se vădesc și în studiul „Din contribuția Casei pionierilor din Cluj la educația patriotică a pionierilor", apărut recent în Editura de stat didactică și pedagogică.

O vie activitate se desfășoară la Casa pionierilor sub îndrumarea tovarășului Bulzan și în domeniul artistic. Pionierii clujeni organizează frumoase serbări cu programe de coruri, dansuri, scenete etc. și au luat de multe ori premii la concursurile artistice. Ei s-au distins și pe linie sportivă — de pildă la concursurile de aeromodelism, la campionatul orășenesc de fotbal pentru pitici etc. În prezent, ei pregătesc o frumoasă serbare pentru aniversarea a 9 ani de la înființarea organizației de pionieri, precum și o serie de manifestări pentru toamnă, cînd casa lor împlinește 5 ani de activitate.

În afara sarcinilor sale de director al Casei pionierilor, tov. Bulzan desfășoară și o rodnică activitate obștească în calitate de deputat. Cu sprijinul său s-a introdus gazul metan pe cîteva străzi, s-au refăcut unele trotuare, s-au procurat materiale de construcție pentru refacerea unor locuințe. Adesea tovarășul Bulzan îi vizitează pe cetățenii din circumscripția lui — circumscripția nr. 141 — interesîndu-se de nevoile gospodărești comune, de felul cum frecventează școala și învață copiii lor etc.

Numeroasele realizări din munca tovarășului Bulzan arată că în circumscripția nr. 141 din orașul Cluj candidează pentru alegeri un om cu adevărat destoinic.

MIHAI SAVIN

Șeful secției de învățămînt

Membrii gospodăriei agricole colective „Albina" din satul Tătaru, comuna Comana, raionul Negru Vodă, îl cunosc bine pe tovarășul Zeidula Mambet, șeful secției raionale de învățămînt și cultură. El a fost învățător în comună timp de mai mulți ani și a contribuit la alcătuirea manualelor școlare în limba maternă pentru populația tătară.

Pentru munca lui rodnică, l-au propus drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală raională nr. 21. La întîlnirile care au avut loc între candidat și alegătorii săi au venit atît de mulți cetățeni încît sala căminului cultural din localitate nici nu-i putea cuprinde pe toți. Convorbirile purtate la aceste întîlniri au durat pînă seara tîrziu, căci s-au dezbătut aici multe probleme care-i priveau de aproape pe cetățeni. S-au făcut aici și multe propuneri constructive: pentru amenajarea unei șosele între satul Tătaru și comuna Comana, pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective, pentru îmbunătățirea muncii culturale și a condițiilor de funcționare a școlii. Candidatul Zeidula Mambet i-a asigurat pe colectiviștii din satul Tătaru că nu-și va precupeți forțele pentru ca toate aceste propuneri să fie traduse în fapte.

Alegătorii din satul Tătaru își vor da cu încredere votul lor candidatului pe care l-au propus, deoarece știu că profesorul comunist Zeidula Mambet va ști să-și țină cuvîntul dat în fața lor.

ILIE CRIȘ

Profesoara

Circumscripția electorală orășenească nr. 34 din Sighișoara cuprinde un cartier așezat în preajma centrului orașului. Este suficient să treci cîteva minute printre casele cartierului pentru a-ți da seama că aici locuiesc gospodari vrednici, care-și păstrează curate străzile, își întrețin bine casele și curțile.

În mijlocul circumscripției funcționează școala medie mixtă nr. 2, condusă de mai mulți ani de profesoara Maria Drăgan, candidata alegătorilor din circumscripție pentru alegerile de la 2 martie.

Tovarășa Maria Drăgan s-a născut și a crescut pe meleagurile Sighișoarei. Încă din primii ani de școală ea s-a distins prin rîvna depusă la învățătură. Liceul l-a terminat în orașul natal, apoi a urmat cursurile Facultății de științe naturale și fizico-chimice din București. În anul 1949, primul an după terminarea facultății, i s-a încredințat o catedră la școala medie de băieți din Sighișoara. Din anul 1952 se află la direcția școlii medii mixte nr. 2. De aproape 7 ani de cînd conduce școala, tov. Drăgan și-a cîștigat simpatia și prețuirea cadrelor didactice cu care lucrează. Această prețuire este pe deplin îndreptățită căci, sub conducerea Mariei Drăgan, cu fiecare an ce trece, școala obține noi succese în instruirea și educarea elevilor. Anul trecut, de pildă, școala a avut cel mai bun procent de promovare din oraș. În anul acesta rezultatele se anunță tot atît de promițătoare.

Tovarășa Drăgan are o bogată activitate și pe tărîm obștesc. Ca membră în comisia permanentă de învățămînt și cultură a sfatului popular ea a contribuit la rezolvarea multor probleme ce interesau pe toți cetățenii. A fost întotdeauna preocupată ca nici un copil să nu rămînă în afara școlii, a ținut de multe ori expuneri în fața părinților arătîndu-le cum să-și crească și să-și educe copiii.

De la profesoara Maria Drăgan alegătorii așteaptă și în viitor o vie și bogată activitate.

A. VASILE

ELISABETA MARIES, directoarea școlii din comuna Apa, regiunea Baia Mare, este pentru a treia oară candidată în alegerile pentru sfaturile populare.

Din activitatea organelor sindicale

ROADELE COLABORĂRII

In ultimii doi ani, la şcoala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" din Capitală s-au obţinut o serie de însemnate realizări. Astfel, s-au organizat două ateliere bine înzestrate, s-au utilat cabinetele de fizică, chimie, geografie, s-a organizat un cabinet de matematică, s-au amenajat o sală de sport şi un amfiteatru, s-au făcut reparaţii capitale localului şcolii. Şcoala este bine întreţinută, curată. Internatul este model de ordine şi curăţenie, iar elevii care iau masa la cantină primesc o hrană substanţială.

Trecînd în revistă, la adunarea generală pentru alegerea noului comitet de instituţie, toate aceste realizări şi multe altele care n-au fost enumerate aci, tovarăşele Jana Cristu, directoarea şcolii, Maria Eremia, directoarea adjunctă, şi alţi vorbitori au scos în evidenţă faptul că ele se datoresc eforturilor depuse de toţi membrii de sindicat din şcoală şi colaborării strînse dintre comitetul de instituţie şi conducerea şcolii.

Comitetul de instituţie de la şcoala medie nr. 10 s-a preocupat şi de sprijinirea procesului instructiv-educativ, care ocupă un loc important în activitatea sa. Potrivit sarcinii trasate de cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură, comitetul de instituţie a considerat îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ şi popularizarea experienţei pedagogice înaintate ca sarcini principale ale sale, aducînd prin aceasta un real ajutor conducerii şcolii. Comitetul a organizat o serie de lecţii deschise, ţinute de cadrele didactice cu experienţă (Stela Manolescu, Marta Marini, Margareta Ailincăi, Alexandra Vardeş etc.), lecţii care au fost apoi analizate şi comentate în colectivele profesorilor de specialitate, prilejuind un rodnic schimb de experienţă. S-a pus accent în special pe probleme ca: folosirea raţională a timpului în ora de curs, ridicarea nivelului predării prin pregătirea pentru lecţii, înlăturarea rămînerii în urmă la învăţătură a elevilor, evitarea supraîncărcării elevilor şi altele. De asemenea comitetul sindical s-a preocupat de ajutorarea la învăţătură a fiilor de muncitori şi ţărani muncitori, desemnînd cadre didactice pentru organizarea de consultaţii şi pentru îndrumarea meditaţiei elevilor din internat. Tot în legătură cu realizarea acestor sarcini comitetul de instituţie a organizat periodic consfătuiri de muncă în cadrul cărora s-au dezbătut unele probleme mai importante ale activităţii instructiv-educative. De pildă, în anul care a trecut, în cadrul acestor consfătuiri au fost discutate teme ca: recapitularea materiei, realizarea sarcinilor învăţămîntului politehnic etc. Consfătuirile de muncă, bine organizate, au avut ca punct de plecare referate întocmite de colective de profesori care au urmărit problemele respective. Consfătuirile au avut ca rezultate practice o serie de măsuri. Ele au contribuit la îmbunătăţirea colaborării dintre profesorii de specialitate şi maiştrii-instructori, lucrările practice fiind strîns legate de cunoştinţele predate în cadrul obiectelor respective, la o mai temeinică pregătire a lecţiilor practice de atelier şi la o mai bună organizare a practicii în producţie. Pentru munca lor de calitate depusă în vederea instruirii şi educării elevilor şi pentru buna organizare a întregii activităţi din şcoală, o serie de cadre didactice au fost recompensate. Astfel, tovarăşele Jana Cristu şi Aneta Gheorghiu au fost decorate cu „Ordinul muncii", iar tovarăşele Ştefa Manolescu şi Buga Elena au fost distinse cu titlul de „Profesor fruntaş", ceea ce constituie un îndemn în muncă şi o mîndrie pentru întregul colectiv.

Comitetul de instituţie a ştiut să mobilizeze personalul administrativ şi de serviciu pentru ca în perioada examenelor să asigure elevilor condiţii cît mai bune de învăţătură (hrană substanţială, curăţenie, linişte).

Comitetul sindical nu a fost străin nici de problemele ridicării nivelului profesional şi ideologic-politic al membrilor de sindicat. Mulţi dintre aceştia au fost cuprinşi în formele învăţămîntului politic. Comitetul de instituţie se îngrijeşte în mod permanent de felul în care membrii de sindicat participă la cercurile de filozofie marxistă, în care sînt cuprinse majoritatea cadrelor didactice. O serie de profesori au fost antrenaţi pentru a participa la conferinţe de specialitate, la unele sesiuni ale Academiei R.P.R. Ţinînd seama de faptul că şcoala medie nr. 10 este o şcoală de bază a Institutului de ştiinţe pedagogice, comitetul de instituţie a sprijinit munca de observare şi cercetare ştiinţifică pe care cercetătorii institutului şi cadrele didactice o desfăşoară în şcoală. Colectivul didactic furnizează un preţios material pentru elaborarea unor lucrări pedagogice, participă la elaborarea şi îmbunătăţirea programelor, a manualelor şi materialului didactic.

O contribuţie însemnată la ridicarea nivelului profesional al colectivului pedagogic au adus-o comisiile metodice pe obiecte, care sînt sprijinite şi de comitetul sindical şi au o vie activitate. Multe delegaţii străine care au vizitat şcoala au apreciat bogata activitate metodică ce se desfăşoară aci. Pentru personalul administrativ şi de îngrijire se organizează cu regularitate şedinţe în care se fac lecturi din presă şi se duc discuţii asupra situaţiei interne şi internaţionale. În acelaşi timp, membrii de sindicat din şcoală ţin o strînsă legătură cu părinţii elevilor şi desfăşoară o variată propagandă pedagogică în rîndul acestora.

O deosebită atenţie a acordat comitetul de instituţie şi activităţii cultural-educative. Sub îndrumarea sa au fost organizate o serie de excursii pentru cadrele didactice şi elevi. Astfel au fost organizate excursii la Giurgiu, Oraşul Stalin, Cîmpina, Sinaia, Buşteni, vizitîndu-se întreprinderi industriale, monumente istorice etc. De asemenea, colectivul şcolii participă periodic la vizionarea de spectacole şi filme, audiază conferinţe cu caracter ştiinţific, vizitează expoziţii etc.

În acelaşi timp comitetul a obţinut unele realizări şi în domeniul asigurărilor sociale şi protecţiei muncii, prin sprijinirea salariaţilor bolnavi şi prin confecţionarea de îmbrăcăminte de protecţie pentru personalul de îngrijire.

Activitatea rodnică a comitetului de instituţie de la şcoala medie nr. 10 este rezultatul colaborării cu conducerea şcolii, al sprijinului acordat de organizaţia de partid şi al unei munci bine organizate.

Întotdeauna comitetul şi-a întocmit un plan concret de activitate pe baza propunerilor făcute în grupele sindicale şi a repartizat just sarcinile între membrii comitetului, sprijiniţi de colective pe resoarte. A fost evidenţiată în mod deosebit activitatea depusă de tovarăşele Aneta Gheorghiu, preşedinta comitetului de instituţie, Agapia Pavel, Tatiana Ciocîrlie şi alţi membri din comitet.

În activitatea comitetului de instituţie au existat însă şi unele lipsuri, care au fost analizate pe larg atît în darea de seamă cît şi în discuţiile ce au urmat. S-a scos în evidenţă în special faptul că activitatea grupelor sindicale nu este la nivelul cerut, ceea ce a determinat comitetul să se substituie acestora în unele acţiuni, în loc să desfăşoare o muncă largă de activizare a grupelor sindicale. De asemenea, s-au adus critici comitetului pentru că s-a preocupat insuficient de activitatea gazetei de perete şi a bibliotecii, ca şi pentru insuficienta legătură cu comitetul sindical raional.

Deşi în hotărîrea adoptată în adunarea generală s-a prevăzut o serie de măsuri ce vor trebui aduse la îndeplinire de noul comitet, ea nu este suficient de cuprinzătoare. Astfel, hotărîrea nu cuprinde suficiente măsuri concrete pentru activitatea noului comitet privind problemele muncii profesionale şi alte sectoare.

Apreciindu-se activitatea vechiului comitet de instituţie, majoritatea membrilor acestuia au fost realeşi în noul comitet. Membrii de sindicat au cerut noului lor comitet de instituţie să ia toate măsurile în vederea lichidării lipsurilor semnalate în adunarea generală, să ridice activitatea sa la un nivel mai înalt, pentru ca roadele colaborării cu conducerea şcolii să fie şi mai bune.

C. MINCĂ

Şcoala medie nr. 5 din Herăstrău poate să fie mîndră! Două dintre profesoarele sale au fost propuse candidate: tovarăşa MARIA AVRAM (stînga) care funcţionează în această şcoală de 27 de ani şi tovarăşa ANA BUGHICI (dreapta).

Observaţii cu privire la MANUALELE PENTRU CLASELE I—IV

Manualele noi pentru clasele I—IV marchează, fără îndoială, un simţitor pas înainte faţă de cele anterioare. În aceste manuale cunoştinţele sînt prezentate în mod sistematic, gradat, la un nivel accesibil elevilor, ceea ce face ca ei să le folosească cu plăcere. La conţinutul mult îmbunătăţit al manualelor se adaugă şi condiţiile grafice în care sînt redactate: culoarea adecvată, mărimea literelor potrivită, desene expresive etc.

Manualele actuale au însă şi unele lipsuri care îngreunează asimilarea materiei respective de către elevi, iar uneori conţin chiar noţiuni greşite.

Redistribuirea materiei a făcut ca în manualul de gramatică pentru clasa a IV-a să apară, în partea consacrată repetării cunoştinţelor din clasa a III-a, lecţii despre atribut şi complement: (pag. 7,8,9). În clasa a III-a însă elevii nu au învăţat aceste părţi de propoziţie. Ei nu au decît priceperea de a sezisa celelalte părţi existente în propoziţie în afară de subiect şi predicat, pe care le denumesc „părţi secundare". Dacă atributul şi complementul nu s-au predat ca lecţii noi la timpul potrivit, este bine să se predea în această clasă, dat fiind că sînt elemente de bază ale materiei pe care elevii o studiază în clasa a IV-a.

În manualul de gramatică pentru clasa a II-a, la lecţia „Cuvinte care arată cum sînt lucrurile şi fiinţele" (pag. 186) sînt trei desene reprezentînd o floare, un urs şi un măr, iar dedesubt este notat: floare roşie, urs mare, măr dulce. Elevii fiind întrebaţi cum este floarea din poză, au răspuns greşit: „floarea este albă", fiindcă desenul era necolorat. Iată dar cum lipsa de grijă pentru un amănunt chiar „tehnic" poate duce la dificultăţi în cursul lecţiei.

Manualele noi de aritmetică, în general, acordă prea puţină atenţie repetării materiei din anul anterior. Aşa spre exemplu, în manualul pentru clasa a II-a nu se insistă suficient, în cadrul repetării de la începutul anului şcolar, asupra scăderii cu scăzătorul zeci întregi. De asemenea în manual sînt neglijate compunerea şi descompunerea numerelor, atît de necesare pentru calculul mintal. De altfel, exceptînd manualul de aritmetică pentru clasa I-a, celelalte manuale de aritmetică acordă prea puţină atenţie exerciţiilor menite să fixeze mai temeinic cunoştinţele elevilor.

În manualul de aritmetică pentru clasa a II-a nu se respectă principiul pedagogic de la uşor la greu, de la cunoscut la necunoscut. Astfel, se dau întîi exerciţii care necesită descompunerea de numere mai grele, ca 68—15 (problema nr. 35, pag. 21), pentru ca, după ele, să fie altele mai uşoare, cum sînt 15—10 (problema nr. 38) sau 18—11 (problema nr. 39).

În acest manual sînt şi unele afirmaţii greşite. Să exemplificăm printr-un caz de la pag 25. Aici se arată că înmulţirea se poate face mai repede folosind grupările:

3 luat de 2 ori fac 6
3 luat de 2 ori fac 6
deci: 3 luat de 4 ori fac 12

Că în acest fel înmulţirea nu se face „mai repede" este un lucru evident. În adevăr, gruparea propusă se bazează pe descompunere, operaţie ce necesită mult mai mult timp decît operaţia 3×4, care se bazează pe memorie şi adunare repetată. De asemenea, prezentarea grafică a descompunerii de mai sus poate determina confuzii în mintea copiilor, ei, fiind contrariaţi de faptul că pot aduna pe 2 cu 2 şi pe 6 cu 6, dar nu pot face acelaşi lucru pentru cei doi de 3 de la început.

Şi în manualul de aritmetică pentru clasa a IV-a există unele noţiuni care ar putea produce confuzii. La figurile plane (dreptunghi, triunghi, trapez, paralelogram etc), se notează prin „B" baza, în timp ce la paralelipiped se notează prin aceeaşi literă axa bazei. Sînt şi erori, ca cea de la pag. 106 bunăoară, unde în exerciţiul 10 se spune: „Scrieţi următoarele numere zecimale avînd ca întregi unităţi de 10 ori mai mari" şi se dă ca exemplu — pentru 4 dm. — 0,4 km.

Manualele de geografie, mai ales cel pentru clasa a IV-a, sînt încărcate cu cunoştinţe generale în detrimentul cunoştinţelor de geografie a R.P.R. Partea din geografia patriei care se predă în clasa a III-a la un nivel accesibil elevilor este reluată în clasa a IV-a la un nivel scăzut, ceea ce face ca studiul geografiei în această clasă să devină neinteresant, plictisitor. Este necesar ca această parte a geografiei să fie dezvoltată în aşa fel, încît să ducă pe de o parte la o cunoaştere mai aprofundată a geografiei ţării, iar pe de altă parte la dezvoltarea dragostei faţă de patrie, faţă de frumuseţile şi bogăţiile ei.

Manualele de istorie cuprind o serie de cunoştinţe inaccesibile înţelegerii elevilor cărora li se adresează. Manualul pentru clasa a IV-a dă unele date, ca data căderii Constantinopolului — 1453, sau data asediului Belgradului — 1456, dar ignoră în schimb o serie de date importante pentru istoria patriei.

Unele ilustraţii din acest manual sînt cu totul neizbutite (de exemplu portretul lui Ştefan cel Mare de la pag. 41).

Cu toate aceste lipsuri, manualele pentru clasele I-IV sînt, aşa cum am mai spus, superioare celor de pînă acum. Discuţia publică asupra lor, va duce, fără îndoială, la ediţii încă mai bune, care să satisfacă pe deplin cerinţele procesului instructiv-educativ.

ION PENTEŞ
Strehaia

ECONOMIILE ELEVILOR

Şcoala şi familia sînt chemate să le cultive copiilor spiritul de economie, să-i deprindă a-şi întrebuinţa cu folos banii pe care-i primesc de la părinţi. Este îmbucurător faptul că sînt cadre didactice şi părinţi care îi învaţă pe copii să fie chibzuiţi, le educă spiritul de economie.

Spre exemplu, cadrele didactice de la şcoala de 7 ani nr. 117 din Capitală desfăşoară o serioasă muncă educativă în rîndurile elevilor în această privinţă. Aci există chiar o veche tradiţie în ceea ce priveşte popularizarea printre elevi a acţiunii de economisire la C.E.C.

Situată într-un cartier muncitoresc, şcoala numără în prezent 457 elevi. Dintre aceştia un număr de 389, deci peste 80% din totalul copiilor care frecventează şcoala, au astăzi librete C.E.C. Mulţi dintre ei au depus la C.E.C. sume frumoase.

Aceste rezultate s-au obţinut datorită unei intense munci educative în rîndul elevilor şi bunei organizări a acestei acţiuni. Discuţiile purtate cu elevii de către profesori şi, mai ales, de către diriginţi, în legătură cu folosul pe care-l aduc depunerile la C.E.C. au convins un mare număr de elevi să devină depunători activi la C.E.C. De asemenea, cu prilejul şedinţelor cu părinţii, diriginţii le-au vorbit acestora despre preocuparea pe care trebuie s-o aibă şi ei pentru a-i deprinde pe copii de-a face economii.

În fiecare clasă a fost numit cîte un elev responsabil cu economiile. Există de asemenea un responsabil pe şcoală care ţine legătura cu responsabilii pe clasă şi mandatarul C.E.C.-ului pe şcoală.

Mulţi dintre elevi au reuşit, datorită depunerilor la C.E.C., să-şi satisfacă dorinţi specifice vîrstei lor, cumpărîndu-şi cărţi, stilouri, trotinete etc.

Succesul acţiunii C.E.C. la şcoala de 7 ani nr. 117 se datoreşte întregului colectiv de pedagogi şi, în special, tovarăşei învăţătoare Elena Negrescu, mandatara C.E.C. pe şcoală, care a reuşit să creeze în rîndurile elevilor şi părinţilor un viu interes pentru această acţiune.

MANOLE COMAN
şeful Casei de economii şi consemnaţiuni din raionul N. Bălcescu-Bucureşti

Despre hotărîrile adoptate în adunările generale

Adunările generale pentru prezentarea dărilor de seamă şi de alegeri sînt un prilej de bilanţ şi de privire retrospectivă în munca organizaţiilor sindicale. Dările de seamă prezentate cu acest prilej membrilor de sindicat analizează activitatea organizaţiilor sindicale, sub toate aspectele şi din toate punctele de vedere, pe timp de un an de zile. Ulterior, discuţiile apreciază obiectivitatea dării de seamă, completează cu informaţii suplimentare lipsurile, scot în evidenţă neajunsurile din munca organizaţiei respective şi subliniază rezultatele pozitive ale activităţii. Această complexă trecere în revistă a muncii membrilor de sindicat constituie, de fapt, premisa pentru alcătuirea unui proiect de hotărîri care, îmbogăţit cu completările membrilor de sindicat şi adoptat prin votul acestora, devine un ghid cu caracter de obligativitate în munca sindicală.

Aşa s-au petrecut lucrurile la alegerea noului comitet de instituţie de la şcoala medie nr. 3 din Buzău, unde hotărîrea adoptată de adunarea generală cuprinde, în mare, sarcinile muncii sindicale, dînd atenţia cuvenită atît pregătirii politico-ideologice şi culturale a cadrelor didactice, cît şi sprijinirii efective a procesului de învăţămînt prin diverse forme specifice muncii sindicale. În general aşa se petrec lucrurile mai întotdeauna.

Sînt însă unele cazuri în care hotărîrile adunărilor generale sînt departe de a răspunde adevăratelor obiective ale muncii organizaţiei sindicale. De pildă, la casa de copii nr. 1 din Buzău, primul punct al hotărîrii adoptate de adunarea generală este „Şedinţele se vor ţine regulat, cu participarea tuturor tovarăşilor", iar ultimele două sună astfel: „Întocmirea unui panou de onoare cu tovarăşii fruntaşi în muncă" şi „Gazeta de perete să-şi trăiască viaţa". În total, hotărîrea are şapte puncte. Dacă trei din ele au fost epuizate cu asemenea formulări, este de la sine înţeles că nu rămîne loc pentru celelalte probleme ale muncii sindicale. Departe de noi gîndul de a reproşa conciziunea unei hotărîri. Chiar şi în şapte puncte pot fi redate problemele de bază ale muncii unei organizaţii sindicale. Dar nu aşa stau lucrurile cu hotărîrea de la casa de copii din Buzău. Din această hotărîre au fost total omise problemele muncii culturale, iar problemele profesionale sînt tratate nu atît din punctul de vedere al sarcinilor care revin sindicatului, cît de pe poziţia obligaţiilor obişnuite, de ordin — ca să spunem aşa — administrativ. Înseamnă că, apreciată prin prisma acestei hotărîri, munca sindicală va avea un caracter formal, că se va limita la şedinţe, la cîteva consfătuiri de producţie, la un panou de onoare şi o gazetă de perete.

Adunarea generală de alegeri care a avut loc la şcoala medie nr. 1 „B. P. Haşdeu" a adoptat o hotărîre încă mai lipsită de obiective concrete, în care sînt cuprinse doar dezideratele, îndemnuri: „Să folosim din plin metoda activă îmbinată cu cea expozitivă", „Să folosim din plin limba literară, să avem o tonalitate potrivită, să fim demni şi buni", „Să dăm cunoştinţe temeinice de bază şi să nu ne mulţumim cu superficialul". Este de neînţeles cum membrii de sindicat din organizaţia şcolii respective au acceptat ca hotărîrea să se rezume la asemenea formulări, care ocolesc de fapt ceea ce este esenţial: formele concrete de muncă pentru transformarea în realitate a tuturor deziderateloe expuse.

Dacă am considera aceste hotăriri drept oglindă a activităţii organizaţiilor sindicale respective am face, fără îndoială, o greşeală. Alături de aceste hotăriri se află dările de seamă şi procesele verbale care arată că aici se munceşte, că se obţin multe rezultate pozitive. Deci superficialitatea cu care sînt întocmite hotărîrile nu indică superficialitate în întreaga activitate sindicală. Este vorba de cu totul altceva. Această superficialitate denotă neglijenţa cu care sînt privite hotărîrile şi lipsa de înţelegere pentru importanţa pe care o au ele. Nu a devenit încă, pentru toţi membrii de sindicat, o certitudine şi o convingere adevărul că hotărîrea adunării generale este un document important, care trebuie să călăuzească activitatea organizaţiei sindicale, s-o ajute să aibă în vedere ansamblul obligaţiilor care-i revin. Este de la sine înţeles că atunci cînd o organizaţie sindicală nu-şi delimitează precis sarcinile şi obiectivele, munca sa va avea un caracter dezlînat, iar rezultatele vor fi nemulţumitoare.

Rămîne ca la alcătuirea planurilor concrete de activitate comitetele de instituţie din şcolile respective să revadă cu atenţie şi discernămînt hotărîrile adunărilor generale, pentru a suplini şi a repara, printr-o judicioasă planificare a sarcinilor, carenţele acestor hotăriri.

OCTAVIAN BUZESCU

ŞTIRI DIN ŞCOLI

În primele rînduri

Pedagogii din comuna Ocna Sibiului, raionul Sibiu, se află în primele rînduri ale acţiunii de lămurire a ţăranilor muncitori, de atragere a acestora pe făgaşul agriculturii socialiste. În cadrul căminului cultural sau la staţia de radioficare din localitate, ei organizează discuţii interesante, conferinţe şi programe artistice.

Ca urmare a acestor acţiuni, tot mai mulţi ţărani muncitori se înscriu în gospodăria colectivă, în întovărăşirile agricole sau în întovărăşirea zootehnică din comună.

Prof. ANGELA BUHAESCU
Sibiu

Anuarul şcolii

Colectivul şcolii medii din Sinaia a întocmit de curînd un anuar al şcolii. Se arată aici, pe scurt, istoria acesteia, începînd din anul 1883, cînd a luat fiinţă primul post de învăţător în oraşul Sinaia, şi pînă la sfîrşitul anului şcolar trecut. Sînt înfăţişate greutăţile întîmpinate pe vremuri de membrii colectivului didactic, în etapa cînd şcoala funcţiona doar ca gimnaziu extrabugetar şi cînd cadrele ei nu aveau un salariu asigurat. Totodată, anuarul arată marea dezvoltare pe care a luat-o şcoala începînd din 1945 şi, îndeosebi, după reforma învăţămîntului.

De unde în anul şcolar 1925—1926 gimnaziul din Sinaia funcţiona cu două clase mixte, a I-a şi a II-a, care cuprindeau laolaltă 61 elevi, azi numărul elevilor şcolii a trecut de 800. Acum cîţiva ani s-a înfiinţat aici şi o secţie serală pentru tineretul muncitoresc, cu clasele VIII-XI. De asemenea, s-au amenajat biblioteca şcolii, care cuprinde un număr de peste 7000 volume, o sală de gimnastică spaţioasă, un atelier de lăcătuşerie etc.

Dînd o mare atenţie problemelor politehnizării învăţămîntului, anuarul relatează succesele obţinute de elevi în lucrările lor practice şi experienţele de laborator şi împărtăşeşte realizările obţinute pe acest drum cu sprijinul întreprinderilor „I. C. Frimu", „Bucegi" şi altele din localitate. În cuprinsul anuarului sînt trecute, de asemenea, în revistă principalele succese obţinute la lecţii şi în activitatea extraşcolară, se relatează schimbul de experienţă care a avut loc în vara anului 1957 între cadrele didactice ale şcolii şi cele de la şcoala „V. Levschi" din Varna, R. P. Bulgaria etc.

În partea a doua a anuarului sînt prezentate cadrele didactice ale şcolii, elevii şi situaţia acestora la învăţătură.

Anuarul şcolii medii din Sinaia este un interesant document pe care nu numai absolvenţii şcolii, ci orice cititor îl răsfoieşte cu interes. Întocmirea lui constituie o frumoasă realizare prin care se cultivă dragostea elevilor pentru şcoala lor, pentru tradiţiile înaintate ale acesteia.

GH. BADESCU
Sinaia

Concert pentru elevi

Elevii şi cadrele didactice de la şcoala medie nr. 2 din Ploeşti, ca şi părinţii copiilor ce învaţă la această şcoală au ascultat de curînd concertul oferit de orchestra simfonică a filarmonicii „Ciprian Porumbescu". Programul, variat alcătuit, a dat prilej elevilor să cunoască creaţii ale unor compozitori romîni şi străini, ca şi aspecte din viaţa şi activitatea acestora. În acest fel, concertul a contribuit la educarea estetică a elevilor, la îmbogăţirea culturii lor generale.

VIRGINIA IONESCU
Ploeşti

Carnavalul fruntaşilor la învăţătură

Secţia de învăţămînt şi cultură a sfatului popular din raionul Tîrnăveni şi secţia şcoli medii şi pionieri de pe lîngă comitetul raionul U.T.M. au luat iniţiativa de a organiza carnavaluri pentru pionierii şi şcolarii fruntaşi la învăţătură.

La un asemenea carnaval, care a avut loc nu de mult, cei 90 de participanţi au avut prilejul să asculte povesti, ghicitori, scenete din viaţa elevilor, să cînte şi să danseze. Carnavalurile pentru pionierii şi şcolarii fruntaşi la învăţătură contribuie la mobilizarea întregii mase a elevilor la munca pentru însuşirea temeinică a cunoştinţelor.

ŞTEFAN COVRIG
Tîrnăveni

Concursul formaţiilor artistice

De curînd s-a desfăşurat la Botoşani faza regională a concursului formaţiilor artistice ale comitetelor sindicale ale muncitorilor din învăţămînt din regiunea Suceava. La acest concurs s-au prezentat echipe de cor, orchestre, solişti vocali şi instrumentişti din raioanele Dorohoi, Săveni, Botoşani, Suceava, Rădăuţi ş.a.

Cu acest prilej s-au evidenţiat echipele de cor ale pedagogilor din raioanele Rădăuţi, Botoşani, Suceava şi Dorohoi, formaţiile de orchestră din Dorohoi şi Botoşani, echipa de teatru din Botoşani şi soliştii Nina Senic, Ion Barbu, Maria Popescu, Ene Filip şi O. Chirileac.

Prof. E. ANTONOVICI
Botoşani

Concurs sanitar

La reşedinţa raionului Săcuieni, regiunea Oradea, a avut loc un concurs între posturile sanitare şcolare de la şcolile de 7 ani, medii şi profesionale din raion. Cei 60 de elevi participanţi la acest concurs au răspuns la diferite întrebări legate de acordarea primului ajutor în caz de accidente şi boli şi au efectuat o serie de probe practice ca aplicarea pansamentelor, folosirea anumitor medicamente etc.

Cele mai bune rezultate au fost obţinute de posturile sanitare de la şcolile din comunele Valea lui Mihai şi Pişcolt.

GH. BOBOC
Valea lui Mihai, raionul Săcuieni

O viaţă nouă

Decenii de-a rîndul, locuitorii satului Ţuţuru din comuna Grădiştea, raionul Olteţu, au fost ţinuţi în întuneric. În sat nu era şcoală. Mai mult de jumătate dintre ei erau analfabeţi. Din cele 183 de familii din sat, abia 30—40 îşi puteau trimite copiii la şcoala care se afla la o distanţă de 5 km, în satul Obislav.

Azi, în satul Ţuţuru funcţionează o şcoală elementară care cuprinde pe toţi copiii de vîrstă şcolară. Au învăţat carte şi oamenii mari. Ei ştiu acum să scrie şi să citească. Cei mai mulţi dintre ei sînt membri ai celor două întovărăşiri agricole din sat. Şi în satul Ţuţuru s-a statornicit o viaţă nouă.

ILIE LICU
Satul Ţuţuru, raionul Olteţ

Votăm pentru continua înflorire a patriei

(Urmare din pag. 1)

tinua dezvoltare a succeselor noastre pe drumul socialismului.

Bilanţul realizărilor cu care poporul nostru întîmpină alegerile de deputaţi în sfaturile populare este rodnic. Succesele industriei noastre socialiste constituie o mîndrie patriotică a întregului nostru popor. Regimul de democraţie populară a asigurat un ritm rapid de dezvoltare a industriei naţionale, a creat noi ramuri industriale, a asigurat producerea în ţară a celor mai importante maşini şi utilaje, care altădată erau importate în condiţii înrobitoare. Ţara noastră este printre cele dintîi din lume care dispun de un reactor atomic şi de un ciclotron.

Cu mare bucurie a luat cunoştinţă poporul nostru de cifrele comunicatului asupra îndeplinirii planului de stat pe anul 1957. Este o mîndrie pentru întregul popor că planul producţiei globale pe ansamblul industriei socialiste a fost îndeplinit în proporţie de 106,7%, că productivitatea muncii a crescut cu 8,3% faţă de 1956.

Mari succese a obţinut poporul nostru şi în dezvoltarea agriculturii. Se lărgesc neîncetat sectorul socialist al agriculturii şi baza tehnico-materială a acesteia. La sfîrşitul anului 1957 sectorul cooperatist în agricultură cuprindea peste 42% din numărul gospodăriilor ţărăneşti, 48% din suprafaţa arabilă şi 51% din suprafaţa agricolă a ţării.

Regimul democrat-popular a lichidat greaua şi dureroasa moştenire lăsată de clasele exploatatoare în domeniul culturii şi învăţămîntului. A fost lichidat analfabetismul, iar învăţămîntul a cunoscut o dezvoltare nemaiîntîlnită. Porţile şcolilor de toate gradele au fost larg deschise pentru fiii celor ce muncesc. Cele peste 4.200 şcoli de 7 ani, 405 şcoli medii, 14 şcoli pedagogice, 206 şcoli tehnice de învăţămînt mediu, 410 şcoli profesionale de ucenici stau mărturie a succeselor obţinute în această privinţă. O dezvoltare asemănătoare cunoaşte şi învăţămîntul superior. În anul şcolar 1956/57 au frecventat cursurile celor 112 facultăţi peste 81.200 de studenţi, faţă de 26.489 studenţi înscrişi în cele 33 facultăţi din 1938/39. Peste 60% din numărul total al studenţilor sînt astăzi bursieri. Mai bine de 17.000 de tineri din cîmpul muncii urmează cursurile fără frecvenţă ale instituţiilor de învăţămînt superior.

În anul şcolar 1957/58 au fost cuprinşi în şcoli şi facultăţi aproape 2.180.000 elevi şi studenţi, adică cu 5% mai mulţi decît în anul şcolar precedent. Potrivit directivelor cu privire la cel de al doilea plan cincinal se dezvoltă mereu învăţămîntul de 7 ani. În anul şcolar curent au fost înscrişi în clasa a V-a aproape 73% din absolvenţii clasei a IV-a. Editura de stat didactică şi pedagogică a pus pînă acum la dispoziţia elevilor şi pedagogilor 1.765 titluri de manuale şcolare şi literatură pedagogică, într-un tiraj total de 63.223.622 exemplare. La acestea se vor adăuga în anul curent încă 583 titluri într-un tiraj de 12.316.175 exemplare.

Ca urmare a sarcinilor trasate de hotărîrea din iulie 1956 a partidului şi guvernului se îmbunătăţeşte mereu conţinutul învăţămîntului de cultură generală.

În anii regimului de democraţie populară s-au îmbunătăţit considerabil condiţiile de trai şi de muncă ale pedagogilor. Cadrele didactice au fost ridicate pe o treaptă pe care n-au stat şi nu puteau să stea în regimul burghezo-moşieresc. Mii de pedagogi sînt deputaţi în Marea Adunare Naţională şi în sfaturile populare sau candidaţi pentru alegerile de la 2 martie. Ei militează activ pentru continua dezvoltare a economiei şi culturii noastre, pentru înflorirea patriei.

Votînd la 2 martie pentru candidaţii F.D.P., votăm pentru menţinerea şi întărirea păcii în lume. Oamenii muncii din ţara noastră sînt solidari cu toate forţele care, de la un capăt la altul al lumii, se ridică în apărarea păcii.

Poporul nostru se prezintă la alegeri cu o nestrămurită încredere în viitor. El se simte puternic ştiind că are, în popoarele familiei frăteşti a ţărilor socialiste, prieteni pe care se poate bizui în orice împrejurări. Credincios principiilor internaţionalismului socialist, poporul nostru este hotărît să-şi aducă şi în viitor contribuţia la întărirea continuă a unităţii lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică.

Cadrele didactice din toate colţurile patriei noastre sînt hotărîte ca, alături de întregul popor, să contribuie la victoria în alegeri a F.D.P.

Pentru fiii muncitorilor

(Din experiența muncii de partid)

Sarcina construirii socialismului în patria noastră cere cu toată tăria, în orice sector al muncii, oameni bine pregătiți, capabili să rezolve cele mai grele și mai complicate probleme ale vieții.

Este clar că în acest domeniu — al pregătirii cadrelor — școala joacă un rol de seamă. De aceea, organele de partid și de stat din Capitală sînt mereu preocupate de nivelul muncii în instituțiile școlare și, înainte de toate, în școlile de cultură generală, ca primă verigă în sistemul de pregătire a cadrelor.

Eforturi însemnate s-au depus în acest sens pentru crearea condițiilor care să asigure elevilor un nivel înalt de pregătire școlară.

Pentru exemplificare ne vom opri la una din problemele mai deosebite care, în ultimul an, au preocupat comitetul orășenesc de partid. Este vorba de sprijinirea la învățătură a fiilor de muncitori și a copiilor cu ambii părinți în cîmpul muncii.

Spre deosebire de anul trecut, cînd acțiunea de sprijinire a copiilor de muncitori a început în ultimele luni de școală și cînd timpul rămas pînă la încheierea situației la învățătură și pînă la concursurile de admitere era insuficient pentru o serioasă adîncire a materiei, în acest an, încă din vară, comitetul orășenesc de partid a trecut la măsuri organizatorice de așa natură încît pregătirea elementelor muncitorești să poată începe, dacă nu o dată cu deschiderea școlilor, cel puțin într-o perioadă imediat următoare.

Astfel, pe plan raional, au fost alcătuite comisii avînd sarcina să se ocupe de organizarea acțiunii de ajutorare a fiilor de muncitori. Comisiile, formate din cîte 5—7 persoane, cuprind: un reprezentant al secției de învățămînt de la sfatul popular raional, un director de întreprindere, un președinte al unui comitet sindical de întreprindere, un secretar al unei organizații de partid, un director de școală etc. Discuțiile purtate în ședințele special organizate de comitetele raionale P.M.R. — ședințe la care au participat directorii școlilor, fabricilor și uzinelor și secretarii organizațiilor de partid din unitățile respective — au adus în atenția tuturor problema organizării unei acțiuni de sprijinire la învățătură a fiilor de muncitori. Totodată ele au scos la iveală multe din posibilitățile ce există — în școli și în întreprinderi — pentru rezolvarea acestei probleme. Asemenea posibilități sînt: punerea la dispoziție de săli pentru meditații cum ar fi acelea ale bibliotecilor, cluburilor, colțurilor roșii etc., organizarea temeinică a meditațiilor și consultațiilor, asigurarea unei bune supravegheri a elevilor în timpul efectuării lecțiilor ș.a. În prezent puține sînt unitățile în care să nu se manifeste preocupare în această direcție. În școli, învățătorii, profesorii și diriginții urmăresc în mod special felul cum se prezintă la lecții copiii proveniți din mediul muncitoresc, ce greutăți întîmpină fiecare din ei în însușirea materiei, fac meditații speciale cu cei rămași în urmă. Unitățile școlare au pus la dispoziția fiilor de muncitori și a copiilor cu ambii părinți în cîmpul muncii săli de clasă și au organizat pe bază de voluntariat supravegherea acestora în tot timpul pregătirii lecțiilor.

De asemenea, ținînd seama de sugestiile primite din partea organelor de partid, întreprinderile s-au străduit să contribuie și ele la sprijinirea fiilor de muncitori în această problemă. Iată doar cîteva exemple: la întreprinderea „Nicolae Bălcescu" peste 25 de elevi din clasele V—VII ale școlii de 7 ani nr. 98 — „schimbul de dimineață" — își pregătesc lecțiile zilnic toate orele seara la clubul întreprinderii, sub supravegherea profesorilor care în mod benevol fac „de serviciu"; aceeași preocupare se vede și la întreprinderea „Kirov", fabrica de timbre, fabrica de chibrituri și uzinele „Vador Vladimirescu". Copiii muncitorilor de la complexul „Grivița Roșie" care învață la școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" și elevi ai școlii de 7 ani nr. 175 își pregătesc lecțiile la clubul complexului, unde sînt ajutați de învățătoarea Radu Florica. Încă din primul trimestru au început, tot la club, de două ori pe săptămînă, cursurile de pregătire la matematică și limba română, organizate pentru elevii din clasa a VII-a de la școala de 7 ani nr. 175 în vederea prezentării cu succes la examenul de absolvire, precum și la concursul de admitere în clasa a VIII-a.

Ajutați în felul acesta, foarte mulți fii de muncitori și-au îmbunătățit situația la învățătură. Vom da cîteva exemple elocvente, luate de la școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu". Popescu Odeta, elevă în clasa a VIII-a, corigentă pe trimestrul I la istorie și română, datorită sprijinului primit, are note de 7 și respectiv de 8 pe trimestrul II. De asemenea, elevul Simptifică Ioan, corigent la matematică și geografie pe trimestrul I, are note de trecere pe trimestrul II. Tot așa Dumitrescu Gheorghe, care avea 7 la matematică în trimestrul I, acum are note de 10, iar Tocaciu Maria la aceiași obiect s-a ridicat de la 6 la 10. Situații din acestea sînt foarte multe și nu numai la liceul „Aurel Vlaicu".

Pregătindu-și lecțiile la școală, sub conducerea pedagogilor, fiii de muncitori au posibilitatea să învețe mai temeinic, să-și însușească în adîncime cunoștințele.

În clișeu: Ajutate de profesoară, elevele se prepară pentru lecția de zoologie.

Organizațiile de partid din școli și din întreprinderi nu au rămas pasive în fața sarcinii de a contribui la buna pregătire școlară a fiilor de muncitori. Ele s-au străduit să orienteze atenția generală în acest sens pentru a veni în sprijinul fiilor de muncitori. În unele fabrici și uzine, birourile organizațiilor de partid țin evidența tuturor copiilor ce trebuie să frecventeze lecțiile în incinta întreprinderii, se interesează de frecvența lor, fac legătura cu părinții pentru a-i determina să-și trimită, cu toții, copiii la meditații, îi încurajează să meargă mai des pe la școală, ba mai mult: cer tot sprijinul școlilor, organizează conferințe cu caracter pedagogic pentru părinții muncitori din întreprinderile respective etc. Organizațiile de partid interesînd legătura școlilor cu întreprinderile, sprijină cadrele didactice care supraveghează pe elevi, îndrumează în școli pe diriginți și pe profesori să acorde atenția cuvenită elementelor muncitorești și se interesează în mod sistematic de felul cum se face pregătirea acestor copii. Ar fi necesar ca legătura dintre organizațiile de partid din școli și cele din întreprinderi să se țină în mod mai regulat, pentru ca ele să-și poată coordona activitatea desfășurată în direcția sprijinirii fiilor de muncitori. De asemenea, considerăm că organizațiile de partid ar putea face mai mult pentru întărirea legăturii între organizațiile de tineret din școală și organizațiile U.T.M. din fabrici. Cine altcineva decît organizația de partid din școală poate să mijlocească mai bine întîlnirile elevilor noștri cu tinerii din producție?

Realizările obținute pînă acum în domeniul ajutorării la învățătură a fiilor de muncitori nu constituie decît un început, pe care îl considerăm destul de bun. Roadele acestui început sînt oglindite în situația la învățătură a fiilor de muncitori, care în multe cazuri este îmbucurătoare. Rezultatele vor fi din ce în ce mai bune dacă, bineînțeles, această acțiune va fi privită cu aceeași stăruință ca și pînă acum de către toți factorii de răspundere chemați de partid și de guvern să asigure pregătirea temeinică a viitoarelor cadre necesare construirii vieții noi în patria noastră.

M. CONSTANTIN STAICULESCU
activist al secției științe și cultură a Comitetului orășenesc P.M.R. — București

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

MIJLOACE DIFERITE — ACELAȘI SCOP

Într-una din cele trei încăperi ale laboratorului de științe naturale de la școala medie nr. 12 din Capitală colectivul profesorilor de specialitate a amenajat, împreună cu elevii, un colț al naturii vii. Se află aici o grotă construită din ghips și vopsită în ulei. În partea inferioară a acesteia, într-un mic bazin cu apă, trăiesc pești pe care elevii îi îngrijesc cu multă atenție. Găsești la colțul naturii vii un acvariu cu pești exotici precum și două colivii cu un sticlete și un scatiu. Pe rafturi, în ghivece cu pămînt, diferite plante: mușcate, asparagus, tradescantia, begonia, cîteva feluri de cactuși etc. Cît de interesante sînt experiențele pe care le fac elevii aici! Dacă te uiți cu atenție la frunzele plantelor, bunăoară, observi că, în timp ce multe sînt frumos dezvoltate, altele au frunze mai puține și ușor îngălbenite. Aspectul diferit al plantelor nu este însă întîmplător. Sub conducerea profesorului Voiculescu, elevii clasei a VIII-a aplică acestor plante săruri minerale în doze diferite și urmăresc cu răbdare felul în care reacționează ele. Elevii folosesc pentru aceasta îngrășămîntul complex de flori, procurat din comerț. Ei văd că florile tratate cu săruri minerale se dezvoltă mai bine, mai frumos. Tratarea cu săruri a acestor plante s-a făcut ca aplicație practică la lecția despre îngrășăminte.

Foarte interesante sînt și experiențele cu privire la formarea reflexelor condiționate față de sunet, pentru care se folosesc cei cîțiva șoareci albi ținuți în cușca de la colțul naturii vii.

Mulți elevi sînt atît de atrași de experiențe, încît și-au amenajat și acasă un colț viu. Îndrumați de profesori, ei execută acasă experiențe privind extragerea clorofilei din frunze sau încolțirea semințelor la diferite adîncimi, urmăresc rezultatele date de semințele mici și de semințele mari etc.

...Astă-toamnă, elevii clasei a VIII-a au făcut împreună cu profesorul lor de științe naturale două excursii în pădurile Băneasa și Andronache. Au adunat atunci pentru ei și pentru colecția școlii multe plante. Parte din acestea, lipite pe foi de ierbar înrămate, se află prinse pe pereții laboratorului. Ele sînt folosite în timpul predării ca material didactic. Acum, colecția de plante a elevilor începe să se îmbogățească cu noi plante, de primăvară.

...Cu cîtă nerăbdare sînt așteptate de elevi lecțiile de științe naturale la care se proiectează diafilme! Aceste lecții sînt atît de interesante, încît nimeni n-ar vrea să lipsească de la ele. Așa a fost, de pildă, lecția despre stadiile de dezvoltare ale plantelor la care s-a proiectat diafilmul „Iarovizarea grîului și a cartofului", așa au fost lecțiile la care elevii au avut prilejul să vadă diafilmele „Dezmiriștitul și aratul adînc", „Mașini agricole", „Insecte dăunătoare în agricultură", „Îngrășăminte naturale și îngrășăminte chimice" etc.

Toate aceste mijloace — experiențele la colțul naturii vii, excursiile, materialul didactic, diafilmele — sînt folosite de profesorii de științe naturale de la școala nr. 12 în vederea atingerii aceluiași scop: înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, cu priceperea de a aplica aceste cunoștințe, cu deprinderi practice de muncă.

V. P.

VIZIONAREA DIAFILMELOR cu ajutorul luminii solare

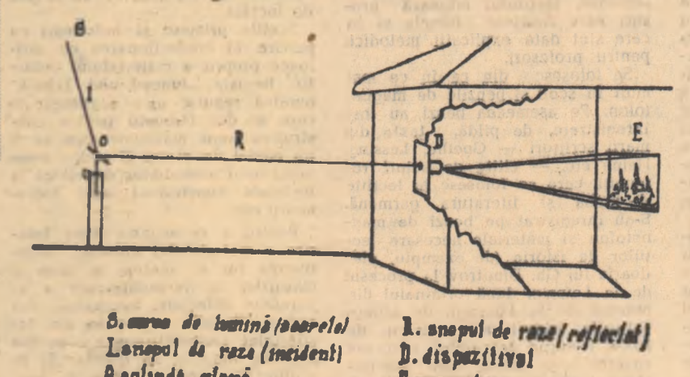

În dulapurile școlii noastre stăteau închise un mare număr de diafilme care ne-ar fi folosit mult la introducerea elementelor de politehnizare dar pe care nu le puteam proiecta din cauza lipsei de curent electric. Ne-am gîndit atunci să adaptăm la lumina solară aparatul de proiecție „Tehnocin", fabricat de I.M.D.

Pentru aceasta aparatul nu suferă nici o modificare. Se folosesc numai obiectivul și portfilmul, care se montează într-un dispozitiv așa cum se vede în schițele anexate. Lentila de 4—5 dioptrii, așezată în spatele peliculei, are rostul de a mări discul luminos ce apare pe ecran pînă îl acoperă pe toată suprafața. Se obține astfel o imagine foarte vie.

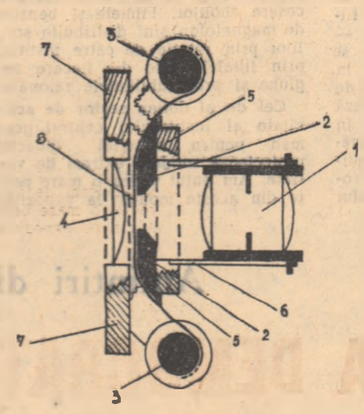

1	Obiectiv Tehnocin DF6
2	Portfilm Tehnocin DF6
3	Bobine portfilm
4	Lentilă adăugită
5	Placa de sprijin portfilm
6	Tub port obiectiv
7	Placa suport
8	Filmul

Dispozitivul se poate monta chiar pe panoul de camuflaj al geamului. Panoul este prevăzut cu un orificiu prin care pătrunde lumina. Lumina este reflectată de o oglindă plană, așezată pe axul optic al dispozitivului. Pe un ecran așezat la 4—5 m. se obține o imagine destul de mare și foarte luminoasă.

Dispozitivul e simplu și ușor de realizat. Tocmai de aceea ne-am gîndit să împărtășim și altor școli experiența noastră în această privință.

Inv. ALEXE VAZNAI
Boșoteni, raionul Caracal

ACTIVITATEA PROFESORILOR în cadrul Societății de științe naturale și geografie

Numărul profesorilor din învățămîntul de cultură generală care lucrează în cadrul Societății de științe naturale și geografie din R.P.R. crește cu fiecare an. Alături de naturaliștii și geografii din institutele de cercetări sau din învățămîntul superior, în cele 27 de filiale ale societății profesorii din școlile medii dezbat probleme metodice ale predării științelor naturale și geografiei și desfășoară o activitate de cercetare științifică.

Cei mai mulți profesori lucrează în cadrul secțiilor metodico-științifice, dezbătînd probleme privind organizarea și conținutul lecțiilor, activitatea practică pe parcela experimentală sau pe terenul geografic, organizarea excursiilor etc. Așa, de pildă, profesorii din Sibiu au discutat, în cadrul secției metodico-științifice activitatea la colțul naturii vii, în taberele de pionieri și tineret, metodica pregătirii și desfășurării excursiilor etc.; profesorii din cadrul filialei Hunedoara acordă multă atenție problemelor politehnizării învățămîntului; la filala Tecuci s-au organizat conferințe privind metodica lecțiilor în cadrul cercurilor agrotehnice.

În activitatea lor științifică și didactică profesorii de științe naturale și geografie folosesc larg revista „Natura" — organul societății. Materialele publicate în această revistă îi ajută să îmbogățească conținutul lecțiilor, să-și perfecționeze metodele de predare, să cunoască experiența înaintată.

La sesiunile științifice din ultimul an și la ședințele de comunicări din cadrul filialelor profesorii membri ai societății au prezentat o serie de comunicări care vădesc preocuparea acestora pentru ridicarea nivelului predării științelor naturale și a geografiei. Profesori ca E. Popovici-Drăgoescu și A. Bercu din București, M. Vlăsceanu, Tr. Trăsneu și I. Viehmann din regiunea Cluj au prezentat comunicări interesante privind introducerea elementelor de politehnizare în predarea științelor naturale. Alți profesori au publicat în revista „Natura" articole ca: „Organizarea și metodica desfășurării lecțiilor de repetare în vederea consolidării cunoștințelor geografice" (I. Sucitu-București), „Folosirea schemelor în predarea geografiei" (Gh. Teodorescu-București), „Un laborator în aer liber" (N. Gămănescu-Ploești), „Aspecte din activitatea pe lotul școlar a cercului tinerilor naturaliști de la școala medie" (G. Goilav-Galați) etc.

Unele filiale sprijină îndeaproape pe profesorii care urmează cursurile fără frecvență prin consultații, prin recomandări de bibliografie, prin lucrări de specialitate etc. Filialele Ploești, Brad și altele organizează periodic ședințe de consultații și îndrumări pentru aceștia.

Trebuie menționat, de asemenea, ajutorul pe care filialele societății îl acordă nemijlocit școlilor. Filiala Arad, de exemplu, a inițiat în anul școlar trecut un concurs pentru amenajarea celui mai bun lot școlar și un concurs pentru organizarea celui mai bun cabinet geografic, filiala Hunedoara sprijină în localitate concursul cu tema „Să ne cunoaștem ținutul natal", filiala Lugoj a organizat o expoziție de material didactic etc.

În ultima vreme, un număr tot mai mare de profesori membri ai societății sînt antrenați și în munca de cercetare științifică. Cu prilejul sesiunii științifice a societății care a avut loc anul trecut la București, numeroși profesori de geografie au prezentat comunicări interesante pe astfel de teme. Așa au fost, de pildă, comunicările „Regimul precipitațiilor la Șibot între anii 1930—1955" (prof. B. Vulcu și L. Vulcu-Orăștie), „Importanța transporturilor pentru economia raionului Oravița" (E. Pfaff), „Reîmpădurirea regiunilor muntoase din nordul raionului Tg. Jiu și lupta contra torenților" (V. Udriștoiu) etc. La aceeași sesiune profesorul G. Ilieș din Pojorîta, regiunea Suceava, a prezentat 4 comunicări în cadrul secției de geografie și o comunicare cu tema „Contribuție la cunoașterea unor plante de la Pojorîta folosite de localnici în scopuri medicinale" în secția de botanică.

După cum se vede, activitatea filialelor, cercetată global, este merituoasă. Dacă ne-am opri însă asupra muncii fiecărei filiale în parte, am constata că numai unele dintre ele și-au îndeplinit sarcinile. Merită de pildă menționată filiala Roman, care a antrenat profesorii de specialitate în activitatea de cercetare științifică. Bunăoară, profesorul D. Andone, membru al acestei filiale, cercetează flora pădurilor Gîdinți și Stănița, iar prof. M. Poenaru cercetează ortopterele din jurul orașului Roman. Cercetînd carierele de loess cuaternar din Roman, profesorul Poenaru a găsit molari de Elephans primigenius nementionat pînă acum la Roman. Filiala Roman a îndrumat profesorii de geografie în confecționarea aparatelor meteorologice și în organizarea concursurilor geografice. Au obținut de asemenea realizări ce merită a fi subliniate și filialele din Sibiu, Orăștie ș.a.

În același timp însă, filiale ca Galați, Focșani, Rîmnicu Vîlcea, Orașul Stalin s-au limitat doar să organizeze cîteva conferințe. Neglijînd celelalte forme de activitate, conducerile acestor filiale au lipsit cadrele didactice de specialitate de sprijin metodic și științific substanțial, au lăsat nefolosite inițiative și forțe.

De aceste lipsuri sînt vinovate în primul rînd comitetele locale. Răspunde însă de ele și consiliul de conducere al societății, care nu a îndrumat în suficientă măsură munca filialelor. Congresul societății, care a avut loc în anul trecut, a trasat consiliului de conducere, printre altele, sarcina de a îndruma activitatea fiecărei filiale prin membrii săi care lucrează chiar în cadrul acestor filiale sau al filialelor din apropiere. Judecînd însă după slabele rezultate care s-au obținut pe alocuri, ne putem da seama că această sarcină n-a fost îndeplinită așa cum trebuia.

Activitatea metodică și științifică nesatisfăcătoare a unor filiale se datorește și unor defecțiuni de ordin organizatoric. Nici pînă acum, la aproape un an de la congres, nu s-a terminat acțiunea de reînscriere a membrilor societății.

Pentru anul acesta consiliul de conducere a societății și-a întocmit un plan care prevede o serie de măsuri în vederea îmbunătățirii activității filialelor și a sprijinirii cadrelor didactice de specialitate. Acest plan a și început să fie pus în practică. Bunăoară, pentru a-i sprijini pe profesori în lămurirea unor probleme legate de organizarea și desfășurarea lucrărilor practice la științe naturale și geografie consiliul de conducere a societății și-a propus să ia legătură cu secțiile de învățămînt în scopul coordonării activității filialelor cu activitatea cercurilor pedagogice. De asemenea, pentru a sprijini acțiunea de înlăturare a supraîncărcării elevilor, societatea a mobilizat pe membrii săi în acțiunea de analizare a programelor și a manualelor de științe naturale și geografie, în vederea simplificării lor.

Traducerea în viață a noului plan de acțiune, care prevede și alte acțiuni importante cum sînt, de pildă, litografierea unor lucrări de specialitate, organizarea schimbului de experiență între filiale, înființarea unor noi filiale etc. va contribui, desigur, la ridicarea nivelului muncii societății și, implicit, la îmbunătățirea predării științelor naturale și geografiei în școală.

V. POPOVICI

MAI APROAPE DE SARCINILE ȘCOLII

Emisiunea radiofonică „Drumeții veseli" și-a cîștigat un apreciabil număr de ascultători, fiind așteptată cu nerăbdare și interes nu numai de tineretul care participă la asemenea concursuri, ci și de oameni mai în vîrstă: părinți ai elevilor, profesori etc. Mă număr și eu printre cei ce nu lipsesc din fața aparatului de radio la ora transmiterii concursurilor și mărturisesc că mult mai des mi se întîmplă să mă minunez de unele răspunsuri neașteptat de bune, decît să fiu surprins de unele scăpări în pregătirea concurenților.

Admirația mea nu este fără rezerve. Nu odată am constatat că se face mai puțin apel la judecată și mai mult la memorie, cu o vădită predilecție pentru amănunte a căror cunoaștere nu garantează înțelegerea problemei în ansamblu. Admirația mi-a scăzut mai ales de cînd am avut prilejul să asist la pregătirea și desfășurarea unor concursuri ale „Drumeților veseli" ținute în orașul Cîmpulung Muscel. Chiar dacă e vorba de un caz izolat, este bine să nu trecem cu ușurință peste el și să tragem învățămintele ce se desprind.

În luna noiembrie au avut loc la Cîmpulung, în aceeași zi, două concursuri „Drumeții veseli", cu temele „Itinerar Pitești—Orașul Stalin" și „O călătorie în China", la care au participat respectiv elevii și elevele a cîte două din clasele X și IX de la cele două școli medii din acest oraș. Îndată ce s-au comunicat temele și s-a anunțat că peste două săptămîni va avea loc concursul, s-au format echipele și a început munca de pregătire. Aceasta, însă, în loc să fie o întrecere colegială, a căpătat foarte curînd caracterul de concurență între tabere adverse.

Astfel, într-o luni dimineață s-a observat cu surprindere că întreaga echipă a uneia din clasele a X-a lipsește de la școală. Ce se întîmplase s-a aflat mai tîrziu. Elevele, în frunte cu diriginta, plecaseră încă de simbătă pe trenul Cîmpulung—Orașul Stalin, pentru a se documenta pe teren. Bineînțeles, era necesar cel mai strict secret, pentru ca echipa „adversă", neprinzînd de veste, să fie pusă în inferioritate în ceea ce privește informarea. O întîrziere neprevăzută a avut ca urmare dezvăluirea întregului aranjament, iar amînarea cu două săptămîni a concursului a dat posibilitate și celeilalte echipe să parcurgă același drum, de data aceasta cu știrea tuturor.

A urmat apoi căutarea febrilă a amănuntelor „de încuiere" pentru cazul cînd elevii se vor întreba reciproc. Au urmat și o serie de absențe de la ore sau „scuzarea" de la pregătirea lecțiilor, din oficiu sau la cerere, a componenților echipelor. Chiar și cei mai exigenți profesori au trebuit să facă oarecare concesii, fie pentru „prestigiul școlii", fie din înțelegere față de sarcinile suplimentare impuse elevilor.

Dacă nu toți elevii au vrut să beneficieze de asemenea scutiri, dîndu-și seama că după concurs le va veni greu să recupereze lecțiile lăsate nepregătite, ei au simțit în schimb toată greutatea orelor suplimentare la care au participat în vederea concursului, în special a orelor de istorie și geografie, cu dictarea a numeroase date, nume și amănunte.

În asemenea condiții, nu e de mirare că mai toți concurenții au dobîndit multe cunoștințe în legătură cu temele date. Dar, deși au memorat numeroase amănunte, au dovedit la concurs și lipsuri surprinzătoare. Astfel, ei n-au observat că munții din vecinătatea Cîmpulungului, pe care-i colindaseră de multe ori, nu sînt vulcanici; de asemenea, niște plopi uriași, aflați de o parte și de alta a șoselei ce străbate o bună parte a Cîmpulungului, au fost luați drept pini, deși elevii trecuseră de nenumărate ori pe sub ramurile lor.

Cît privește valoarea educativă, am arătat ceva cînd a fost vorba de pregătire: colaborarea tovărășească lipsește în unele cazuri cu desăvîrșire. Un alt amănunt ne va lămuri pe deplin.

Elevii și elevele unela din clasele a IX-a conveniseră, împreună cu diriginta lor, ca răspunsurile să nu fie monopolizate de un singur participant: cel dîntîi va răspunde la trei întrebări, va pune cuvenita întrebare concurentului său, apoi va ceda locul celui de-al doilea, care va proceda la fel. Cînd s-a propus ordinea de prezentare, eleva care era pe locul al doilea a cerut să fie lăsată ea să răspundă prima, sub cuvînt că primele întrebări sînt mai ușoare și la întrebări mai grele s-ar putea intimida. Cererea i-a fost satisfăcută. Cînd s-a văzut însă în fața microfonului, înconjurată de aclamațiile galeriei, a făcut uitată înțelegerea prealabilă și n-a mai vrut să plece, cu toate îndemnurile din partea tovarășilor ei de echipă. Fata a cules aplauze, a căpătat bicicletă și carnet C.E.C., iar ceilalți din echipă, printre care și eleva cea mai bine pregătită, care trebuia să răspundă prima, au fost puși în situația de a se mulțumi cu cîte un răspuns de minimă importanță în cadrul „întrebărilor-fulger".

Iată deci cum se cultivă vedetismul, iată cum apar atitudinile netovărășești, incompatibile cu educația în colectiv.

Dar, în sfîrșit, concursul a trecut. Elevii cîștigători și-au auzit vocea la radio și gîndul la frumoasa excursie ce-i așteptă i-a făcut să uite de toate ostenelile. Mare le-a fost dezamăgirea cînd s-a comunicat că excursia se va face urgent, înainte de vacanță, la cabana Voina, care se găsește numai la 17 km de Cîmpulung și nu prezintă alt interes decît ca punct de plecare pentru ascensiuni pe munții învecinați. Totuși elevii s-au resemnat s-o facă; prea se obișnuiseră cu gîndul excursiei! Bineînțeles, nu fără a face numeroase ironii în legătură cu denumirea de „drumeții veseli" care îi se potrivea ca nuca în perete.

Aceasta era însă numai prima decepție, căci în ziua fixată, în fața biroului de turism, cele două clase cîștigătoare erau așteptate nu de un autobus elegant, nici măcar de unul obișnuit, ci de un biet camion, avînd ca singure obiecte de confort două bănci și o prelată. Nu toți încăpeau în acest camion, așa că transportul s-a făcut în două serii: a plecat mai întîi o clasă, iar cealaltă a rămas în drum, să-și aștepte rîndul. Mai penele, mai supărarea șoferului care nu voia să facă și al doilea drum au lungit mult așteptarea: seria a doua s-a îmbarcat după mai bine de trei ore, cînd se înserase de-a binelea. Aceasta a fost prima din cele două zile de „drumeție veselă".

Întoarcerea de-a doua zi a fost și mai grea, căci băncile din camion fuseseră scoase, șipcile care susțineau prelata s-au rupt la prima zmucitură, așa încît prea veselii drumeți au călătorit în chip de cariatide, susținînd întregul eșafodaj care le căzuse în cap. În felul acesta, chiar și epilogul concursului s-a soldat cu efecte negative asupra educației elevilor.

Semnalez aceste neajunsuri deoarece e păcat ca o inițiativă atît de frumoasă — care se bucură de tot sprijinul din partea C.C.S., care pune la dispoziție fondurile necesare — să fie compromisă din cauza neglijenței biroului local de turism.

Așa a fost cu drumeții veseli la Cîmpulung. Nu știu ce se întîmplă în altă parte. Dar odată ce s-a întîmplat la noi, e bine să semnalăm neajunsurile ca să fie luate măsuri de îndreptare.

Ce s-ar putea face? Să se desființeze concursurile „Drumeții veseli"? Nicidecum, căci această manifestare prezintă multe părți pozitive, care trebuie păstrate și valorificate. Lipsurile stau nu în natura însăși a concursurilor, ci în organizarea lor. Ar trebui, de exemplu, ca temele să fie comunicate mult mai din vreme, pentru ca pregătirea să nu se facă în pripă, supunînd la eforturi prea mari pe participanți; temele ar putea să fie mai apropiate de programa claselor respective, pentru ca studierea lor să sprijine procesul de învățămînt, nu să-l dezorganizeze; un cît mai mare număr de elevi să treacă prin fața juriului, ca să răspundă, pe cît posibil, toți cei ce s-au pregătit; să se găsească un alt mijloc de a recompensa pe concurenți, nu prin „cadouri"; excursiile să nu fie simple plimbări pînă la marginea orașului.

Cea mai mare răspundere revine însă conducerilor de școli și diriginților. Aceștia trebuie să organizeze pregătirea concursurilor cu multă grijă. Să repartizeze în chip proporțional sarcinile, pentru ca elevii să nu fie supraîncărcați. În nici un caz nu trebuie să se admită absențele de la cursuri, scutirile sau „motivările" în perioada de pregătire a concursului.

Măsurile de îndreptare trebuie discutate mai pe larg, pentru a se face cît mai multe propuneri. În orice caz, chestiunea trebuie studiată în amănunt, pentru ca emisiunea „Drumeții veseli" — a cărei valoare instructiv-educativă s-a dovedit a fi atît de importantă — să devină un mijloc și mai puternic de întărire și completare a cunoștințelor căpătate de elevi în școală, de educare a tineretului în spiritul dragostei de patrie și al internaționalismului proletar, în spiritul unei adevărate colaborări tovărășești.

Prof. IOAN SIMIONICA
Cîmpulung—Muscel

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Institutul central german pentru material didactic

...O ultimă verificare

Școala de cultură generală din R.D.G. a făcut în ultimii ani pași hotărîți pe drumul realizării unui învățămînt realist-științific, legat de viață. Un rol deosebit în această direcție îl are Institutul central german pentru material didactic (Deutsches Zentral Institut für Lehrmittel). Institutul pregătește prototipuri de material didactic pentru toate gradele de învățămînt, de la cel preșcolar pînă la cel universitar. Sarcina lui n-a fost prea ușoară. Reînzestrarea școlilor cu material didactic corespunzător noii orientări a învățămîntului implica o muncă sistematică și cuprinzătoare.

Pentru fiecare obiect de învățămînt în institut lucrează specialiști care colaborează îndeaproape cu cadrele didactice din școli. Sînt constituite comisii pe specialități, care analizează proiectele de material didactic. După experimentarea proiectelor în cîteva școli se hotărăște producerea lor în serie.

Institutul cuprinde două sectoare de activitate. Primul proiectează materiale care se percep prin analizatorii auditivi și vizuali — filme, benzi de magnetofon etc. — iar al doilea, materiale care se percep prin toți analizatorii. În ultimii 10 ani s-au produs 1300 de filme didactice. Acestea tratează teme din materia ce se predă în cadrul diferitelor obiecte de învățămînt, cum ar fi, de pildă, aplicații ale principiului vaselor comunicante, evoluția embrionului etc. Institutul stabilește ce filme trebuie lucrate, elaborează scenariile, dă indicații Centralului cinematografic DEFA și urmărește realizarea filmelor pe parcurs. De asemenea, institutul editează broșuri care însoțesc filmele și în care sînt date explicații metodice pentru profesori.

Se folosesc din ce în ce mai mult în școli și benzile de magnetofon. Pe asemenea benzi au fost înregistrate, de pildă, texte din marii scriitori — Goethe, Lessing, Heine etc. — citite de actori renumiți, care se folosesc la lecțiile de limba și literatura germană. S-au înregistrat pe benzi de magnetofon și materiale necesare lecțiilor de istorie (de exemplu, pledoaria lui Gh. Dimitrov la procesul de la Leipzig, după originalul din muzeul de la Leipzig), de științe naturale (glasul unor păsări), de fizică (sunetul satelitului artificial, sunetul unui motor care funcționează bine și sunetul aceluiași motor deteriorat), de muzică etc.

În prezent se lucrează la producerea a 4.000 de magnetofoane necesare școlilor. Filmele și benzile de magnetofon sînt distribuite școlilor prin rotație de către institut, prin filialele sale din fiecare regiune și prin subfilialele raionale.

Cel de al doilea sector de activitate al Institutului central german pentru material didactic proiectează modele extrem de variate. Am putut vedea o mare parte din aceste modele la expoziția permanentă organizată de institut la Berlin. Se află acolo mulaje din termoplast (un material plastic rezistent) pentru lecțiile de științe naturale, un taliuri acționat cu electricitate, un tablou în care regulile de circulație sînt explicate cu ajutorul magneților, un glob pămîntesc cu diametrul de 60 cm, hărți geografice și istorice — între care am văzut o hartă a tuturor țărilor de democrație populară din Europa — diferite aparate pentru studiul electricității etc. Toate modelele sînt însoțite de broșuri cuprinzînd îndrumări amănunțite pentru folosirea aparatelor în școli. De pildă, broșura care prezintă monocordul — un instrument cu o singură coardă — lămurește cum trebuie folosit acest instrument în cadrul studiului acusticii în clasele a VI-a și a X-a. Se arată cum se va folosi aparatul în clasa a VI-a, pentru ca elevii să înțeleagă că înălțimea sunetului și frecvența stau într-un raport determinat, și cum se poate folosi același aparat pentru producerea sunetelor fundamentale și armonice care se studiază în clasa a X-a.

În școlile pe care le-am vizitat am văzut cît de mult prețuiesc pedagogii din R.D.G. materialul didactic și cît atenție acordă folosirii lui în predarea lecțiilor. La o lecție cu tema „Legarea în serie și în paralel a condensatoarelor" ținută în cabinetul de fizică al școlii medii nr. 3 din Dresda, cei 3 elevi care au fost examinați au executat cu pricepere introducerea în circuit a unor ampermetre, rezistențe, întrerupătoare. Elevii au lucrat cu multă ușurință, dovedind că sînt familiarizați cu acest gen de lucrări.

Școlile primesc și îndrumări cu privire la confecționarea cu mijloace proprii a materialului didactic. Revista „Jugend und Tehnik" publică regulat un supliment în care se dau indicații pentru construirea unor materiale cum ar fi un model de motor Diesel, montarea unui schimbător de viteză la biciclete, construirea unui hidrometru etc.

Pentru a se asigura buna folosire a materialului didactic, întreținerea lui și luarea la timp a măsurilor de recondiționare a aparatelor defectate, tehnicienii din cadrul filialelor regionale ale Institutului central german pentru material didactic se deplasează în școlile din cuprinsul regiunii, controlează starea materialului didactic din școli și efectuează reparațiile necesare.

Școala de cultură generală din R.D.G., datorită grijii pe care i o acordă statul, are condiții din cele mai bune pentru a pregăti un tînăr înarmat cu temeinice cunoștințe științifice, pe care să le poată aplica cu pricepere în practică, în opera de construire a socialismului.

PARASCHIVA NĂSTASE
Inspector general în M.I.C.

DIN TOATĂ LUMEA

R. P. BULGARIA

Sub regimul burghez, populația turcă din Bulgaria avea un nivel cultural extrem de scăzut. După victoria de la 9 septembrie 1944, puterea populară s-a preocupat în mod continuu de ridicarea nivelului cultural al minorității turce. În prezent, tînăra generație turcă din R.P. Bulgaria învață în limba maternă.

În Bulgaria funcționează 1154 de școli cu limba de predare turcă. În timp ce înainte de 1944 nu exista nici o școală medie pentru populația turcă, în prezent funcționează opt școli medii, trei școli pedagogice și un institut pedagogic cu limba de predare turcă.

Înainte de 9 septembrie 1944 existau în întreaga țară 847 de profesori turci. În prezent numărul lor este de peste 4.600. Un număr de 297 tineri și tinere din rîndul minorității turce studiază la Universitatea de stat din Sofia, la institutele superioare agricole și tehnice, la Conservatorul de stat și la Institutul superior de arte plastice.

Consiliile populare au deschis 137 de grădinițe pentru 5.000 de copii turci.

R. F. GERMANĂ

44 de profesori universitari vest-germani au adresat tuturor membrilor sindicatelor din Germania Occidentală un apel în care îi cheamă să lupte alături de ceilalți reprezentanți ai intelectualității, împotriva războiului atomic. Oamenii de știință care au semnat apelul cer crearea unei zone denuclearizate, renunțarea la includerea Germaniei Occidentale în sistemul american de baze pentru lansarea armei-rachetă și renunțarea la înzestrarea Bundeswehrului cu arma nucleară.

INDONEZIA

Datorită politicii pozitive duse de actualul guvern indonezian în problemele învățămîntului, în toate colțurile țării se desfășoară o muncă susținută pentru dezvoltarea învățămîntului și a rețelei școlare. În momentul de față, în Indonezia, din 13 milioane de copii între 6 și 12 ani abia 60 la sută pot să meargă la școală. Guvernul se străduiește să creeze condiții pentru ca toți copiii să poată fi cuprinși în școli. Este o acțiune dificilă și care cere eforturi mari. Activitatea se desfășoară intens. În fiecare an se deschid numeroase școli noi. De asemenea, numărul învățătorilor a crescut simțitor.

TAIWAN

În ultimul timp poliția secretă ciankaișistă a înființat în toate școlile, precum și în instituțiile și întreprinderile din Taiwan, „servicii de securitate". Închisorile și lagărele de concentrare sînt pline de muncitori, studenți, învățători și funcționari arestați.

Toate aceste măsuri de teroare și represiuni împotriva populației din Taiwan au fost elaborate și aplicate de clica ciankaișistă cu ajutorul așazișilor „specialiști" ai Direcției centrale de informații și ai Biroului federal de investigații din S.U.A.

De curînd, reprezentanții americani din Taiwan au vizitat lagărul de concentrare de pe insula Hoșao, exprimîndu-și satisfacția pentru „realizările" acestui lagăr înființat cu „ajutorul S.U.A.".

Cursul pentru activiști sindicali organizat de F.S.M.

Cursul pentru activiști sindicali din țările Europei, organizat la București în perioada dintre 24 februarie și 16 martie de către F.S.M. în colaborare cu U.N.E.S.C.O., constituie o nouă etapă în activitatea pe care o desfășoară F.S.M. pentru întărirea sindicatelor. Acest curs, la care participă reprezentanți ai sindicatelor din Austria, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, Franța, Italia, R.P.F. Iugoslavia, Luxemburg, Olanda, R. P. Polonă, R. P. Română, R. P. Ungară și U.R.S.S., are o însemnătate deosebită pentru stringerea legăturilor între activiștii sindicali și organizațiile pe care le reprezintă, cît și pentru întărirea legăturilor de prietenie și a unității mișcării sindicale internaționale, pentru pace în lumea întreagă.

În cadrul cursului, activiștii sindicali audiază conferințe și poartă discuții pe teme privind organizarea și activitatea sindicatelor, drepturile universale ale omului, dreptul și condițiile de muncă, discriminarea în muncă și profesiune, dezbat problema colaborării internaționale a muncitorilor și organizațiilor sindicale, precum și teme legate de procesul de formare a națiunilor în Europa, dezvoltarea economică a țărilor europene, Organizația Națiunilor Unite și instituțiile sale specializate etc. O atenție specială este acordată problemelor tineretului muncitor.

Conferințele sînt expuse de oameni de știință și cultură, precum și de activiști de frunte ai mișcării sindicale din diferite țări.

Interesul pe care participanții la curs îl manifestă atît pentru conferințe cît și pentru discuțiile de care sînt urmate, arată că acest curs va fi un puternic sprijin în activitatea lor viitoare.

A apărut

Revista „NATURA"

nr. 1, ianuarie—februarie 1958.

În cuprins:

V. Manilici: Activitatea vulcanică de pe teritoriul R. P. Române
V. A. Tanaevski: Raioanele economico-administrative în U.R.S.S.
Cl. Giurcăneanu: Despre raionarea hidrogeografică a teritoriului R. P. Române
I. Susan: Republica Cehoslovacă
Tr. Ștefureac: Mușchiul luminiscent
Al. V. Alexandri și I. Drimba: Folosirea atomilor marcați în agricultură
Al. Borza: Nomenclatura plantelor în opera lui Fl. Porcius
C. Motaș: Zece ani de la moartea marelui savant și explorator român Emil Racoviță
J. Steinbacher: Viața animalelor din Delta Dunării. Păsările
Mircea Pop: Dominanta ca principiu general de funcționare a centrilor nervoși
M. Mihalcea: Lucrul cu globul la lecțiile de geografie fizică generală
V. Petruș: Stup de observații
C. M. Ștefănescu: Consfătuirea științifică a I.C.G.
I. Buta: Lacul Cătina
I. I. Popescu-Argeșel: Probleme de toponimie hidrografică în bazinul Argeșului
E. Negrescu: Utilizarea energiei interne a pămîntului
V. V. Tănsoiu: Locuințe din bazinul Șincii
D. Melber: A. J. Eames: „Unele aspecte ale progresului înfăptuit în morfologia vegetală în ultimii 50 de ani în S.U.A."

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

Lucrări de istorie și filologie

APPIAN „ISTORIA ROMEI — RAZBOAIELE CIVILE"

Publicarea în românește a acestei părți a „Istoriei Romei", scrisă de Appian pe la 165 e. n., constituie un eveniment științific deosebit. Consultat în trecut numai în traducerile franceze și germane care circulau la noi, marele istoric din Alexandria nu era cunoscut decît de un număr restrîns de specialiști.

Traducătorii și editorii cărții au ales, din cele 24 de lucrări ale lui Appian, pe cea mai apropiată de preocupările noastre istorice, pe cea care tratează epoca cea mai frămîntată a istoriei Romei, epoca războaielor civile. Mai mult expozitivă decît explicativă, opera lui Appian tratează totuși cu mult realism condițiile economico-sociale în care au apărut războaiele civile. Creșterea latifundiilor și înmulțirea numărului sclavilor sînt expuse cu multă elocvență.

Textul „Războaielor civile" a fost tradus după originalul grecesc de colectivul catedrei de filologie clasică de la Universitatea „C. I. Parhon" din București.

DICȚIONARUL EMINESCU

Una dintre frumoasele lucrări închinate lui Eminescu în anii puterii populare o constituie și redactarea unui dicționar al poeziilor sale. Academia Republicii Populare Române așează pe Eminescu, prin această lucrare, alături de marii poeți ai lumii a căror limbă a fost studiată de mult în țările lor: Shakespeare, Goethe, Pușkin etc.

„Dicționarul Eminescu" corespunde stadiului în care a ajuns în momentul de față cultura noastră și folosește deopotrivă tuturor categoriilor de intelectuali. Profesorii vor găsi aici pentru fiecare cuvînt al poeziilor lui Eminescu un articol — o adevărată monografie lexicografică — folositor pentru predarea operei sale; scriitorii vor afla un minunat laborator de creație; publicul larg va putea avea o imagine a ariei lingviste pe care lucra marele poet.

Elaborarea „Dicționarului Eminescu" de către un colectiv al Institutului de lingvistică marchează o nouă etapă a aprofundării muncii de cercetare a operei marelui nostru poet, care se adaugă realizărilor eminentului eminescolog acad. D. Panaitescu-Perpessicius.

REVISTA DE FILOLOGIE ROMANICĂ ȘI GERMANICĂ nr. 1

Subsecția de limbă și literatura a Academiei R.P.R. a publicat primul număr al „Revistei de filologie romanică și germanică". Sumarul revistei e bogat și cuprinde articole și studii de literatură, lingvistică, recenzii, note bibliografice. Se pare că majoritatea colaboratorilor sînt românești deoarece articolele de germanistică sînt mai puțin numeroase.

Acad. Tudor Vianu semnează un studiu intitulat „Antichitatea și literaturile moderne. Renașterea", Elena Vianu un articol despre „Antichitate și orient în romantismul francez". N. Façon scrie despre „Umanism, iluminism în Italia și Franța".

Problemele de lingvistică sînt susținute de acad. Iorgu Iordan în studiul despre „Lexicul limbilor iberoromanice". I. Șiadbei scrie despre „Proteza vocalică în limbile romanice", B. Capessius despre „Dialectul german Landlerisch din Transilvania". N. N. Condeescu discută dispariția verbului francez **ouir**, iar Mihail Isbășescu cercetează „Inscripția de pe colanul din tezaurul de la Pietroasa".

Mai colaborează I. Brăescu, Alexandru Balaci, Ana Cartianu, Edith Iarovici, N. Dănilă, C. Maneca, Fl. Sădeanu și C. Poghirc.

EMIL MANU

Colecția „CUTEZĂTORII"

PATRIA PIERDUTĂ de Vilis Lațis

„Patria pierdută", romanul scriitorului sovietic Vilis Lațis, descrie întîmplările pline de neprevăzut ale insularului Ako. Luat cu forța de pe insula lui de niște marinari englezi și silit să pribegească mai mulți ani prin lume în căutarea patriei sale, Ako dobîndește multă experiență și o serie de cunoștințe valoroase. El cunoaște totodată și nedreptățile lumii capitaliste și exploatarea pe care albii o exercită în colonii asupra oamenilor de culoare. Ako vrea să-și ferească țara de „binefacerile" acestei „civilizații". Întors după multe peripeții în insula natală, Ako luptă pentru luminarea semenilor săi și se opune cu îndîrjire exploatării. Scriitorul reușește să imprime eroului principal trăsături care-l fac viabil și să creeze atmosfera specifică romanului de aventuri.

MISIUNEA H. S. de I. D. Mușat

Această carte narează peripețiile docentului universitar On Bilț, care, printr-un concurs de împrejurări, este antrenat în jurul unor evenimente ce-l silesc să-și părăsească obișnuita lui atitudine de intelectual pasiv și să lupte hotărît împotriva cotropitorilor fasciști. Intelectualul străin de lume devine astfel un combatant pentru o cauză umanitară. Acțiunea, plină de neprevăzut, zugrăvește evoluția acestui personaj pe fundalul unor agitate întîmplări din timpul celui de-al doilea război mondial.

Prin publicarea „Misiunii H. S." Editura tineretului oferă tinerilor cititori un roman care, în cadrul unor acțiuni captivante, transmite un valoros mesaj educativ.

LA VEST DE MAJORCA de M. Pop

Nuvela pe care Editura tineretului o pune la îndemîna cititorilor săi sub titlul „La vest de Majorca" evocă un episod din lupta comuniștilor români în timpul ilegalității. Comunistul Sinu cu se îmbarcă pe un vas care transportă muniții pentru fasciștii din Spania și reușește să saboteze planurile criminale ale căpitanului Veluro. El antrenează în luptă pe toți oamenii cinstiți de pe vapor. Sub influența lui, aceștia reușesc să înțeleagă lupta comuniștilor și se alătură cauzei lor.

Avînd un bogat conținut educativ, nuvela este în același timp antrenantă, dînd cititorului satisfacția unei lecturi plăcute și instructive.

Amintiri dintr-o călătorie în REPUBLICA DEMOCRATĂ VIETNAM

Cît am stat la Hanoi eram trezit în fiecare dimineață de ciripitul păsărelelor și de corul unor glasuri firave. Peste drum de hotelul unde locuiam, sub cerul liber, în patrulaterul format de ziduri le clădirilor înconjurătoare, cîteva bănci și o tablă neagră, peste care se înalță un acoperiș ușor din tulpini de bambus și frunze de palmier, improvizau o școală. Pentru băiețași și fetițele care buchiseau cu rîvnă primele slove, nu exista nimic din tumultul străzii apropiate. Astfel de școli am văzut nu numai în capitala republicii, ci în toate orașele și mai ales în satele pe unde mi-am purtat pașii.

Am văzut și alte lucruri. Pe zidurile multor case am deslușit grupuri de litere însemnate cu cărbune, cu cărămidă sau vopsea. Asemenea litere am zărit pînă și pe marile pălării conice din pai de orez, purtate de orășeni sau țărani. În sate am văzut nu o dată grupuri de femei ce munceau la cîmp, adunate în timpul pauzei de prînz în jurul unei tovarășe ce desena pe pămînt diferite litere. Așteptam, într-un rînd, sosirea bacului pentru a trece peste Fluviul Roșu. Din mulțime cineva se săltă pe o grămadă de pietre și începu să conducă un cor: se repeta alfabetul. Toți acești oameni, țărani sau tîrgoveți, veniți fiecare acolo cu treburile sale, nu se cunoșteau, dar luau parte la un act colectiv, ca și cînd anume pentru asta se adunaseră.

Așternd aceste rînduri amintindu-mi că, privite la început, multe din aceste scene mi se păreau oarecum ciudate și, în orice caz, de neînțeles. Le port în amintire mereu, deoarece ele m-au emoționat profund. Ele mărturisesc setea de învățătură a unui întreg popor. Și aceasta este una din primele constatări pentru călătorul sosit de pe alte meleaguri în R. D. Vietnam.

Administrația colonială franceză — care încuraja cultivarea plantelor pentru extragerea stupefiantelor — practica un obscurantism general. Nici nu e de mirare. Puținele școli, în care limba de predare era cea franceză, iar vietnameza figura ca o limbă străină, alături de engleză, de pildă, urmăreau să formeze o pătură subțire de funcționari în slujba colonialismului. Pentru coolii marilor plantații de cauciuc, cafea sau orez nu era nevoie de carte. În proporție de 95%, marea masă a poporului era fără știință de carte.

Revoluția din August 1945 prelua astfel o grea moștenire, hotărîtă însă să o biruie de la început. În cea de a șasea zi după declarația de independență, la 8 septembrie 1945, guvernul provizoriu al R. D. Vietnam a legiferat crearea Serviciului învățămîntului popular. Lupta împotriva analfabetismului devenea o luptă patriotică. Chemînd poporul să lupte împotriva ignoranței, a foametei și a agresiunii colonialiste, președintele Ho Și Min se bizuia pe conștiința poporului. De îndată, cei care știau să scrie și să citească s-au înrolat în această operă măreață, ca învățători voluntari, în timp ce cursurile create în cadrul învățămîntului popular peste tot, la sate și orașe, în piețe, pe malurile apelor și pînă în vîrfuri de munte, primeau sute și sute de mii de oameni, bărbați și femei, tineri sau bătrîni. Într-un singur an, din 1945 și pînă la începutul Rezistenței, în 1946, mai mult de trei milioane de oameni învățaseră să scrie și să citească, dobîndiseră primele cunoștințe elementare pentru viața de toate zilele.

Atacul perfid al trupelor franceze în 1946, care a determinat începutul Rezistenței generale în R. D. Vietnam, n-a întrerupt și n-a dat înapoi cu nici un pas marea luptă patriotică pentru lichidarea analfabetismului. Dimpotrivă, unind și mai mult rîndurile poporului, această luptă a cunoscut un nou avînt. Cuvîntul de ordine era acum: „A participa la Rezistență, învățînd". Dintr-o îndelungă convorbire cu tovarășul Vuong Kiem Toan, directorul Serviciului învățămîntului popular, am putut afla cum s-a desfășurat activitatea acestei instituții de-a lungul anilor de luptă, sub lozincile „A învăța la școală înseamnă a participa la Rezistență", „A studia este un act patriotic". Cursurile se desfășurau sub forme diferite: școli colective, cursuri de familie (cei care știau carte îi învățau pe ceilalți), clase mobile pînă și în zonele de luptă, citeodată pînă în apropierea posturilor dușmane, unde învățătorii învățau cu arma în bandulieră. În timp ce se aflau în marș, ostașii armatei populare vietnameze citeau literele alfabetului agățate pe mici pancarte de raniețele celor din fața lor. În lipsa hîrtiei, se scria pe frunze de banan. Drept table erau folosite pînă și ferestrele. Emulația era generală. Numeroși neștiutori de carte din zonele ocupate se furișau pe pămîntul eliberat ai patriei pentru a învăța, reîntorcîndu-se apoi acasă pentru a preda cele însușite.

Luptînd fără răgaz în perioada celor 8 ani ai Rezistenței, Serviciul învățămîntului popular a reușit să cuprindă la cursuri 8 milioane de analfabeți.

După eliberare, autoritățile și-au fixat ca scop lichidarea analfabetismului în nord, în cadrul unui plan special de trei ani. Anul acesta este ultimul în cadrul planului trienal.

În ultimii 12 ani, peste 11 milioane de persoane au putut astfel să dobîndească cunoștințe elementare, iar dintre aceștia, mai mult de 3 milioane au dobîndit cunoștințe generale în cadrul învățămîntului pentru oamenii muncii și în școlile complimentare pentru muncitori și țărani. În această luptă tenace împotriva „dușmanului Ignoranță" au trebuit învinse și marile greutăți create de colonialiști în retragerea lor precipitată: ei au distrus pe loc sau au evacuat în Vietnamul de sud materiale didactice, biblioteci, laboratoare.

★

Astăzi, tinerele fete vietnameze cîntă în timp ce muncesc: „Cînd îți iei de bărbat un om care știe să scrie și să citească, ești fericită ca o zînă".

Lupta pentru lichidarea urmărilor regimului colonialist, luptă care include și alfabetizarea unui popor întreg, constituie una din cele mai mari realizări culturale și sociale ale regimului popular din Republica Democrată Vietnam.

E. MIRONESCU

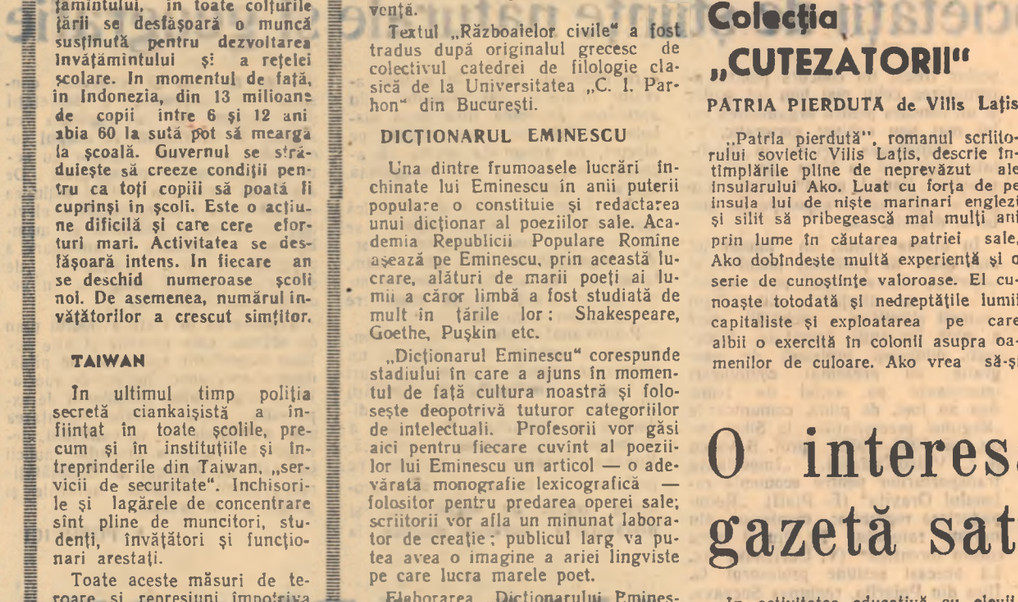

Președintele Ho Și-Min acordă o mare importanță lichidării analfabetismului. Iată-l, în timpul unei vizite într-o clasă populară destinată lucrătorilor la Luong-Yen.

O interesantă gazetă satirică

În activitatea educativă cu elevii, colectivul de profesori de la școala medie din Pucioasa folosește mijloace variate. Printre acestea se numără și gazeta de perete satirică „Ariciul reporter".

Ideea a pornit de la înserarea unor rubrici de acest gen în gazetele de perete ale claselor. Eficacitatea, evidentă și aici, era totuși încă slabă. Astfel s-a ajuns la hotărîrea de a se edita o gazetă satirică pe școală.

Îndrumat de doi profesori (M. Stănescu și Eug. Plat) colectivul de redacție al „Ariciului reporter" asigură o bună selectare a materialelor și o redactare corespunzătoare. Numerele gazetei dezbat fiecare o problemă privind comportarea elevilor. Astfel, într-unul din ele au fost criticate manifestările nejuste ale cîtorva elevi din diferite clase care suflau și copiau. Au fost publicate note, caricaturi și epigrame pe această temă, precum și un articol redacțional în care s-au arătat caracterul și urmările nefaste pe care le au atît suflatul cît și copiatul, susținîndu-se afirmațiile cu exemple concrete. Efectele acestui număr au fost foarte pozitive. Elevii criticați și-au îmbunătățit în mod vizibil atitudinea, au început să învețe cu sîrguință și și-au îndreptat situația la învățătură pe trimestrul II.

Colectivul de redacție reușește să mențină violciunea gazetei și interesul elevilor pentru ea folosind diverse căi: anunță cu 2—3 zile înainte apariția fiecărui număr, cînd este cazul scoate o ediție specială etc. Gazeta are corespondenți în fiecare clasă, ceea ce contribuie la alegerea unor fapte semnificative, care interesează nu numai un colectiv sau altul, ci pe toți elevii școlii.

La eficiența materialelor din gazeta de perete contribuie sprijinul cadrelor didactice și al consiliului pedagogic. Consiliul pedagogic cheamă elevii ale căror abateri sînt dezvăluite în gazetă să răspundă la critică. Răspunsurile acestora sînt apoi publicate de gazetă și îndeplinirea angajamentelor luate este urmărită de diriginți și de colegi. Astfel de angajamente publice au dus la bune rezultate în îndreptarea greșelilor și lipsurilor manifestate. Activitatea gazetei de perete satirice a contribuit în felul acesta și la crearea unei opinii publice în rîndurile elevilor.

„Ariciului reporter", care apare sub îngrijirea profesorilor, i se poate cere însă o mai mare grijă pentru unele rubrici — spre exemplu, pentru rubrica „De ce? — Pentru că..." uneori neinteresantă sau superficial redactată, ca și pentru calitatea și varietatea caricaturilor, uneori stereotipe.

Interesanta experiență de la școala medie din Pucioasa, unde gazeta de perete satirică are un rol destul de important în munca educativă, merită să fie aplicată și în alte școli. Editarea unor astfel de gazete poate contribui cu succes, după cum arată rezultatele, la îmbunătățirea învățăturii și comportării elevilor.

G. VÂRZARU

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.